

לישרים תהלה

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

ב'ה

ביום

טובה אורה ושמחה כי ה' דבר צבי ללדיק. זה חלק טוב
אשר היטיב ה' את הישר הולך. ותאות לדיקים יתן להנחיל
אוהביו ברכה ושלוש ולישרי לב שמחה הדר הוא לכל חסידיו
עיניהם יראו וישמחו יגל לבם בה' :

אך זה היום שקוייתיו מלאתי ראיתי הולך בתום ימלא טוב ושפל רות
יתמוך כבוד. נטע שעשועים אשר מנעוריו גדלוהו מי התורה
והעבודה. ויף בגדלו ותארכנה פארותיו להבין ולהשכיל בחכמה ובתבונה
ובדעת אף חכמתו עמדה לו ללכת בדרך תמים לשמור את מצות ה'. וללכת
בדרכיו יראת ה' היא אוהרו. גאה בטובה זית רענן יפה פרי תואר שזכה
לב' שלחנות תורה וגדולה במקום א'. וכתר שם טוב עולה על גביהם.
חכו ממתקים וכלו מממדים. הוא על נדיבות יקום ועל גמילות חסדים :

וישב ה' לו כדקו לעת מצוא זו אשה. מנה אחת אפיס נתנה לו מאת
המלך מלכו של עולם. חן וכבוד טובה כפולה ומכופלת טובה
על טובה יקראו. בחור שא עיניך וראה. ברכת ה' אלקיך אשר נתן לך.
חן עיניך ביופי. חן עיניך בעושר. חן עיניך במשפחה. אחת מהנה לא
נעדרה אשה רעוטה לא פקדו. כי מתת אלקים היא. הלא זה מדושתו וכן גרני
החכם ונכון כהר ר **יעקב** בן הגביר המרומם האלוף המהולל החכם הנעלה
כ"ה ר **מישה די גאויש יצ'ן** אשר לקח לו את הבתולה הנכונה
תשואות חן חן לה מרת **רחל** בת הגביר המרומם האלוף המהולל
המשכיל ונכון כ"ה ר' **יצחק דאויגא אינריקש יצ'ן** כלם אהובים
כלם ברורים שרש ופנף אצנת על בנים נודע בשערים שמש ותהלתם על
קצוי ארץ :

אמרתי אני בלבי הנה העת עת לודים עת הזמיר הגיע הפעם אודה את
ה'. הטוב ומטיב מעובו לטובים ותהלות ידידי אשירה ואזמרה
נגד אחי ועמי. ובשמחת לבבו ישמח לבי גם אני. כי אהבת עולם אהבתיו
ובקירות לבבי חקותיו עטרות לראשי אענדנו. אחזתיו ולא ארפנו :

כשום

בשׁוֹט שרעפי ומזימותי תתהלכנה • לבקש להם מאשר ימצאו אבני מליצה
ואבני שיר לבנות לה בית • לזמרתו בארץ הלולים והנוחה שם על
מנוחתה • וארץ בשירים אבינה ברננות • והנה אין כמשל להנמיח אמת וללמד
דעת לגלות עמוקות מני חשך ותעלומה להושיא אור לפקוח עינים עורות
ופתאים להקנות לעי • כי את אשר לא ידעו ישכילו ואשר לא שמעו יתבוננו :

אז אמרתי הנה באתי • השתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם • הליכות
עולם כמנהגו הכל כאשר לכל הטוב והרע החכמה והסכלות הצדק
והרשע האמת והשקר גם את זה לעומת זה • יקומו נא כנערים וישחקו לפנינו
היש לדרכו הבוגד בוגד והשוודד שודד והכסיל בחשך הולך • עד יערה עלינו
רוח ממרום והאלקים יבקש את כרדף :

אלה תולדות פרץ הזמן והעת כי עת רעה היא • כי זגה תזנה הארץ
אחרי רהבים ושטי כוזב • ויגנוב התרמית את לב ההמון ויוליכס
אחרי ההבלים אשר לא יעילו ולא יעילו כי תוהו המה ורהבס עמל ואון •
ויהיו הם מאשרים זדון ואת הריק יהללו לא באמת ולא בצדקה כי רוח התאוה
כתעס ומדומי הדמיון הדימוס • חכמת סופרים תסרח • והסכלות
תעלא בעידיניה :

אשרי תמימי דרך צבורי כח עושי דברו ולדיק באמונתו יחיה עד יגוע לא
יסיר תומת' ממנו וקויי ה' יחליפו כח כי עד צדק ישוב משפט •
ואחריו כל ישרי לב ישמחו יעללו לפני הלקים ויאמר אדם אך פרי לצדיק •
כי אל אמונה הוא מסבות מתהפך בתחבולותיו • ונודעה יד ה' את עבדיו •
ויעס את הויביו ושא גבהות אדם ושפל רוס אנשים • וענוים יירשו ארץ ותמימים
יותרו בה • יבשו כל רודפי הבל וכסילים קלון ינחלו להם • לא יחרוך רמיה
צידו • והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע כבוד חכמים ינחלו • ויאמר כל אשר
נשמה באפו לא נאוו לכסיל כבוד לישרים נאוו תהלה :

על פי הדברים והאמת האלה את משלי יסדתי ככל אשר ראינו היום הזה
בגאת שער עלי קרת מוכתר בתהלתו ביום חתונתו זה דוד • וזה ריעי •
זה בנה אב לכל הישר הולך כי לא ייגע לריק ולא יעמול ללא דבר • אכן
פעולתו את ה' ובוף הכבוד לצא :

ראו קראתי בשם ליושר • בן האמת • כי תולדת האמת הוא • ואת
התהלה לבת המון שמחיה • כי המון העם הם המהללים דבר או
המגנים אותו • ובלכת כל העם בדרכי האמת לא יהללו ולא ישבחו כי אם
היושר • התאווה נתתיה לאמת שפחה • כי כן נאה לה ונאה לעולם • ואולם
תולדת התאווה הוא הרהב • והמגדילו הוא הדמיון הכוזב • ובמשול המבוכה •
בעולם בהיות שנתקלקלו נתעוותו הדרכים • וארחות האדם התקלקלו • שגו
ברואה פקו פליגיה • ואת הרהב יחשבו לתולדת האמת ואת היושר לא יכירו •
ראה כמה בהיותם בעם מהוללים בראש כל חונות • בוערים תפשי • הזהב
והכסף ומגדילים לעשות בשוא ובשקר ומרבים הבז בלא הועיל התרמית פעל
כל זאת המדיח את לב ההמון כלו והסכלות נהלה ושמחה • הכן התהלה ממאנת
ברהב דימיתיה • כי לא לכך כוצרה כי אם אולת ההמון תסלף דרכם והופכים
הקערה על פיה הגה כי כן יקנא בהוללים ושלום רשעים ימרר את הישר
בראותו רהב מתכסה בטלית שאינו שלו והשעה משחקת לו • אולם השכל כריע
כאח לאיש הישר ידריכהו ובמסילות התבונה יכהו • והסבלנות גם היא כאמו
תנחמנו ותהי לו לאומנת היא ממכתהו לקוות ולחזור ולקוות עד עת מועד •
כי אולם אחרי כן יואל אלוק השומר אמת לעולם וזקיניו יחכם לתת לפתאים
ערמה • עד תאחז במשפט ידו ואת ערות רהב יגלה לעיני כל רואיו ואת
היושר ינדיק לרבים ויהללוהו בשערים לעולם ועד היא התהלה אשר לאשה
נתנה לו במשלי זה בגזירת המשפט • כי לו משפט התהלה באמת :

והנה ערכתי לכל איש ואשה הבאים במשלי זה • את כל הדברים אשר
ידברו שימם צפיהם • כדרכם וכעלילותם כמשפטם אשר הם עושים
דבר יוס ביומו • את אשר אומרים הם בלבבם ומריעיהם לא יכחדו •
המשכילים לבד והסכלים לבד • הישרים לבד והרמאים לבד • ההמון
כמשפטו • והזקנים כמשפטם • את הכל תמצא ערוך צפיהם ובלשונם יגידוהו •
עד הגה יסוד מליצתי שמענה ואזהה דע לך :

רמזי

המליצות לפי סדרי החלקים ודיבוריהם • כל מדבר לפי ענינו במליצת שירו ירמוז על הענינים ההויים ומחילדים בעולם • ועל דיעות בני האדם וסברותיהם ומדותיהם • הטובים והרעים איש איש כדרכיו :

חלק א

- דיבור א** ירמוז על ענין המשל ותועלתו • ויבאר שבה החתן והכלה שעליהם נוסד המשל הזה • ויחס המשל הזה להם :
- דיבור ב** ירמוז על חמם בני האדם שחומסים את חק האמת והראוי במה שזונים אחרי ההבל ומגדילים ומהללים את הרקב :
- דיבור ג** על הכח אשר לתרמית אלל ההמון נגד השכל ומופתיו ראיותיו :
- דיבור ד** על הפסד המנהגים הנוהגים • להגדיל הרשע והסכלות ולהשפיל הישרים והתמימים ומיאוון ההמון לקבל המוסר • ויראה שבה ההתבודדות וגנות החברה הבלתי טובה • ויבאר הבטחון הראוי לאיש הישר ואמונת הלב :
- דיבור ה** ירמוז על גנות החכמים והלומדים אלל הסכלים ועל אומץ לב הסכלים ועלינותם :

חלק ב

- דיבור א** ירמוז על התקוה הראויה לאדם בעת צרותיו ויבאר גנות הסכלים והרמאים ומעשיהם המקולקלים ויבאר טעות העין והראיה :
- דיבור ב** ירמוז היות ראוי לאיש המשכיל להסמיח הדאגה מלבו • וישתמש לזה התכלית ממנוחת השדה והמים ומחיפוש קצת מדברי הטבע שבהם יסיר המחשבות ההם מלבו • וגם יכיר את גדולת הצורה ית"ש ושכחו על נפלאות מעשיו ויבאר לורת הנמחים ונמיתתם וחלקיהם והדבש והשעווה הנלקחת מהם ושאר עניניהם :

דיבור ג

דיבור ג ירמוז היות ראוי לאדם לשום כל בטחונו בקונו ולהתפלל לו בצרותיו. וגם לכבוש את כעסו שלא לדחוק את השעה:
דיבור ד ירמוז שלפעמים אע"פ שאין אדם רואה מזלו רואה:

חלק ג

דיבור א על אמתת ההשגחה ועל מה שהיזר מפתה את בני האדם ליחס הכל לטבע ולמקרה. ויצאר מציאות הרעמים והברקים והזועות. ויראה הלעג שלועגים הליצנים על יראי המטא. ועצת הזקנים והחכמים כנגד פיתוי היצר:
דיבור ב ירמוז איך הסכלים מוכרחים לבסוף לבקש את החכמים ולדפוק על דלתותיהם כשתגלה חרפת הדמיון:
דיבור ג בגילוי שקר הרהב וכזב ההבל כנח המשפט:
דיבור ד חרעת בני האדם על שלא הלכו אחר השכל כשמגיעת להם הרעה:
דיבור ה גילוי ערך היושר ופשיבותו באמת והיות התהלה נאזה לו לבדו:
דיבור ו ירמוז על שמחת העולם כלו בהתישר הדברים ועמוד הכל על מכון האמת:

פתשגן המשל

לאמת יולד בן ויאמר להמון לאמר אם יש את נפשך תהי נא תהלה בדרך יעודה לבני לאשה • וישמע המון לאמת ויכרתו ברית שניהם • בעת ההיא ילדה תאוה שפחת אמת גם היא בן ותהי היא ובנה אתו בבית • ויבא לבא המבוכה ויבזוז העיר ואת הילדים לקחו וינהגו וילכו • וירא אמת כי נשבה בנו ויעל למשפט השערה ויכתוב בספר ויחתום לפני משפט כדברים האלה • בני ועבדי שדרו השודדים ועתה למען לא יתחלף בני בעבדי בהאריך הימים הנני מפרש סימניו • ויפרש אותם לפני משפט • וימת אמת ויעברו הימים וכן התאוה לוקח ביתה דמיון ויגדלוה ויקרא את שמו רהב • ויאמר תרמית לרהב אלכה נא ואגידה אל המון לאמר הנה בן אמת עומד בבית דמיון הלא כי נפתה הוא ונתן לך תהלה יעודת אדוניך לאשה • וילך תרמית ויאמר להמון יתבשר נא הדוני אשר נמצא בן אמת הנה הוא עומד בבית דמיון וילך המון ויקח את רהב בבית דמיון ויאמר לו הנה לך תהלה בתי אשר דברתי אל אמת אביך לתתה לך לאשה קמנה ותהי לך לאשה כאשר דברתי לך • בימים ההם ויושר בן אמת יוצא וזא בתוך העם ולא יכירוהו • ויהי הנער הולך וגדל וטוב • ותראהו תהלה ותאהבהו בלבה • אך דבר המון היה חזק על בתי לתתה אל רהב כאשר דבר • וימלאו הימים ויאמר רהב להמון הבה את אשתי כי מלאו ימי • ויקם המון ויאסוף את כל הנשי העיר ויעש משתה ויהי הם אוכלים ושותים והנה רעש גדול ורוח גדולה וחזק ויגע בארבע פנות הבית והקירות נטו לנפול והעמודים חשבו להשבר וינתן עמוד התוך • ויראו האנשים ויראו מאד ויבהלו איש אל רעהו • ויקם א' מן הזקנים ויאמר שמעוני אחי • חרדת אלקים עלינו ועתה כי זוכר אני אשר קצף ה' על העיר הזאת ויבא עליה את הגוי המר והנמהר חיל המבוכה וישללוה • ולאמת אחינו היה בן וכן אמתו בביתו ויגלו הנערים ויתערבו ויכתוב אמת את סימני בנו לפני משפט אדוננו להיות לו לעד עד עולם עתה נדרשה נא ויבוקש בספר זכרונות משפט • וימצא • אולי אין רהב בן אמת ולא לו תנתן תהלה כי לבן אמת תהיה • ויבקשו את הדבר ויחקרו היטב ולא נמצאו ברהב הסימנים ההמה וידעו כי לא בן אמת הוא וישלחוהו • וישמע שכל ריע יושר ויבא וישתחו ארצה לפניו ויאמר ברוך ה' אלקי אמת • הנני אבא ואציג בן אמת

לפניכם ולו תהיה תהלה לאשה ויצא לפניכם את יושר ויעמידו לפני משפט
וימנאו בו את סימני אביו ויכירוהו ויאמר משפט להמון זה בן אמת אשר
יעדת לו בתך אליו תתנה ויקח יושר את תהלה ורוחה היתה
וישמחו כל העם מאד ויברכו את ה' :

ואלה שמות המדברים

משל

תהלה בת המון

המון אבי תהלה

יושר בן אמת חתן תהלה

רהב בן תהלה נחשב לבן אמת בטעות

תרמית ריע רהב

שכל ריע יושר

סבלות שפחת המון

סבלנות מינקת יושר

מחקר מתבודד

עבד

קרואים

זקן

סופר

משפט מלך

משוררים

המשל מדבר

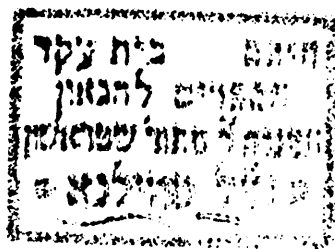
פי המדבר: המשל אנכי
אותו אשר בקדרה
מראש ימזת עולם מעת הכנה
הקמה מרום בסאה על פתחי שער
אותה לשרתי: ובכל הצרותיה
משכיל ומוצא הן ראשון נצחתי
במעמקי לב בתהום לעומק
עצה דלזת הנה ידי למדתי
ובתוך לבב אישי הן מוסר ודעת
לירזת (בלי אהבא) מאין כמוני
הן ער מעט מילין געה אכבירה
מבחר תהלות הנה
יחדיו תהלותי מיטב כל שבח
כי ארת אשר קצר כל לשון קנו
הן ירזמן מילי המה יצפוני
בין משבצות עדים הקמה רבתי
עמה ירדי הן אחר מאלק
בין שומרי סף בית הקמה מצאתי

אותר

אֹתָךְ לְהַלֵּל. עַל כֵּן בָּךְ יִרְיֵמִי
אֲבֹן לְפָנַי לִי. וְאַט עֲלִיָּה.
כִּי חֵן לְמִבְנֵי חֶסֶד
כִּי רוֹב תְּהַלְוִתֶיךָ.
אֲשִׁיר בְּחִדְתִּי. אֵף אֶפְרוֹשׁ נֶגֶד
אֲחִי וְגַם אֶחֱיָה.
הִנֵּה אֶהְלֵךְ אֵף לֹא עַל שֶׁקֶר
אֲבֹן לְךָ אֶתְנֶה.
אֵת שְׁלֵחֵי הַחַד וְהַתְּלָה יֶאֱתֶה
אֵל יִשְׂרָאֵל כִּי יָךְ אֵף יִשְׂרָאֵל אֶתְהִי
עַל כָּל רְהֻבִים עַל כָּל כְּזָב יַחַד
תְּדַרְדֹּךְ וְתִרְמוֹס סְלָה
כִּי לִבְךָ לָהֶם פּוֹנֵה אֵינְנו
יִרְחַק לְשׁוֹן תְּרַמִּירַת יְסוֹר מִמֶּךָ
כִּי כֵן יִשְׁנֹאתוּ. אֵף אוֹתוֹ מְאַסֶּה
תְּבוֹשׁ וְתִכְחֹשׁ לְךָ סְבִלוֹת נֶעַח
וְיִקְרָךְ תִּפְאָרְתָּ
אֵל כָּל מִבְקֵשׁ שֶׁכֵּל.
מִטַּע לְהִקְפֹּאֵר גִּפְן אֶדְרַת
רַב הַעֲזָבִים אֵף נִכְבֵּד הַיִּשְׂרָאֵלִי

יָקָר כְּבֹד הַיְיִת
 אֲכֹן עֲטֹרָה אֶל הוֹד רֹאשְׁךָ שְׁמוֹ
 עוֹד מְרוֹמִים עֲתֵרָה
 אֶת יָפוֹךְ לְלֹל אֶת יַפְעֲתֶךָ
 הוֹד הַבְּתוֹרוֹת זֹאת בְּלֵה יְרֵשֶׁת
 הַדִּרְתָּ בְּנוֹת הַתֵּל
 עַל מִי יָקָר פְּלִי כְבוֹד גְּמֻעָה
 אֶל גְּבֵרֵי הַדָּר בְּלֵה שְׂרֵשִׁיָּה
 הִנֵּה הִכִּי קָרְאוּ
 לֶךְ יַעֲקֹב אִישׁ תָּם בִּי תָם הַנֶּךְ
 וְלִחְלֹקֶךָ גִּתְנָה
 רַחֵל בְּרַחֵל בֶּן תִּבְנֶה בִּיתְךָ
 אֲבוֹת מְאֻשְׁרִים מוֹצְאֵי אֱלֹה
 גְּמֻעֵי אֵמֶת בְּהֵם שִׁישׁוּ וְגִלּוֹ
 תִפְאֶרְתְּכֶם הַבִּיטוּ
 אַחַר אֲשֶׁר זָקְנָה
 עֲתֵרָה הַדְּשָׁה בְּכִנְיֶכֶם צוֹמְחֵת
 הַתְּבַרְכֵי הַכֹּרֶת צְדִיקִים סֵלָה
 תִּנְעַם אַחֲחֻתְכֶם לְכֶם עַד גִּצָּח
 תִּרְאוּ כְחוֹל יָם זָרַע

אף

אף בנעימים רוב ימים תשבועו
עתה רצו נא קרו
מנחת ירירות זאת לכם הבאתי
מגיל לכבי משמחה מלאתי
על גחלתכם כי עלי געמה
ותהי לעדה לי אורת לכם צדק
על כל אשר נבסוף נבקף אנכי
לשלומכם תמיד לראותכם יחד
ששים שמחים עד לכלי ירח
וכטהרת לבב וכמו תום נפש
מנחה קטנה זאת לכם הגשתי
אזתה לקבל בן אביא הואילו
שלום יהי לכם שישו וגילו

תהלה לברכה בשדה בין ההרים

הוי צל בצוף מתזק הוי יכלי מים
מפו יקרים יחד
הרי מנוחה כל כלעי מרגוע
הבידרים שלוח ומפיקי שקט
מה אכתרה בקם במה אנילה

על

על שִׂיחְכֶם בִּי שְׂחִי עַל עֲנֹת דָשָׁא
 מִבֵּל שְׂאוֹן עָרִי בִּי הִכְרִיעֹנִי
 מָה נִחַלְתִּי בִּי מָרָה שְׂבַעְתִּי
 וַיְהִי לִבִּי לָהּ עַד עוֹלָם קָבַר
 בַּל יִתְגַּנְּנִי אֶת כַּעֲסֵי הוֹדִיעִי
 אֵל יֵד כָּסִיל אָדָם בִּי יִבְלַעֲנִי
 אֵל יֵד אֲוִיל נִבְעַר מִחִפִּיר מְרֻשִׁיעַ
 יִנְתְּנוּ רוּדֵי בְּרוּעַ כַּחַ
 הוֹדִי לְזֶר יִסְגִּירוּ
 בִּי הוֹלְלִים יִבְתִּירוּ
 אֲרָאָה וּבַת עֵינֵי מִכְעֵשׁ תִּכְה
 וּבִשְׂוָה לְטִבַּח דוּמְיָה אֵלֶכָה
 תִּבְל אֲהָה תִּבְל אֵיכָה הִרְחַבְתְּ
 אֵיךְ אֵל דְּבַר כְּזָבִי אֶת מַעֲגָלֶיךָ
 מוֹשֵׁב מַלְכִּים אֵיךְ שָׁקַר הוֹשַׁבְתְּ
 תוֹךְ אַרְמָנוֹת עוֹזֵךְ וּבִטְוִירוֹתֶיךָ:

רַהֲב וְתַרְמִית

רַהֲב מְתִי אִישְׁלָם אִז מָה לָךְ אִישִׁיבָה
 אֲהִי כַעַל כָּל טוֹב כָּל תִּגְמוּלְךָ

הַן ג א י ג

הן מְצָאָה כְּבִיר עוֹצֵם יָדָךְ
לְתֵת שְׂאֵלְתִי וְלִהְמַצִּיאֲנִי
הִבַּת תְּהַלָּה זֹאת כִּי אִיוִּיתִיָּהּ
עֲתָה שְׂאֵל מִמֶּנִּי
כִּי כָל יִבְלְתִי לֹא אֶמְנַע מִמֶּךָ
תְּרַמִּית רַחֵב יָרִיד נְפִישֵׁי הַנְּהָ עֵינֶיךָ
רְאוּ וְלֹא זָר אֵת פּוֹעֵל פְּעֻלָּתִי
כִּי רַק בְּזִיעַת אָף וּיְגִיעַת נֶפֶשׁ
לָךְ עַד הַלּוֹם הִבְאֵתִי
עַת כְּאֲרִי בַיַּעַר
נֹחֵם בְּעִבְרָתוֹ שׂוֹאֵג לְטָרֶף
יִחַפּוּ זָנְבוֹ וְכִמּוֹ דָּם יֵאָדִימוּ
עֵינָיו מִזְרֵי פֶחֶד
כִּן קָם לְנִגְדֵי אִישׁ מִלְחָמָתִי שֶׁכָּל
לְתֵת לְהַמּוֹן דַּעַת
לְבוֹ לְהַשְׁבִּיל אָף עֵינָיו לְפָקוּחַ
לְבָלִי הַפּוֹיֵן בְּךָ וְלִבְלִתִּי קַחֲתֶךָ
לֹלִי בְתַחבֻּלוֹת אֲנִי הַתְּחַזְקֵתִי
לוֹ בְּהַלְקוֹת לֹא אוֹתוֹ דְּהִימִי
מִנְחָלָתוֹ זֶה לְעַד גּוֹרֵשֶׁתְךָ

רהב אך מה בנפשי עול
 מצא להרחיקני
 כי בן לעזרתי צאת התחזקת
 תרמית רהב ידיי אלו
 לא ימצאו בך רק כי התגדדת
 מימי בחורותיך
 תמיד בבית דמיון הנה דיך
 למאוס בנפשך כל למורי שכל
 אף כי גלא במוני בן ידעת
 כי כל נדר יפך כל יפעתך
 לולי מזימותי ונכלי רבו
 בלם באין מאפס נחשבו
 כסף זוהב חן כבוד יופי
 אם מבלי תרמית יעמדו רגע
 פז רב לטיט ישוב יופי לנגע
 חן טוב למאוס אף כבוד לרופי

שכל יושר וסבלנות

עגל ריעי כפח לי ידע לך אומן
 כי צד מאד לי על צרת נפשך

1 ב 2 3 וכאבך

וּבְאַבְרָם אֵךְ בְּבֹאֲבִי יִדְעֵתִי
 הֵן זֶה בְּרִית רֵיעִים חָק אֶתְנֶה סֵלָה
 כִּי תוֹאֲמִים יִחְדְּיוּ בְּתַאֲוֵמֵי בְטָן
 יִתְעוֹרְרוּ אֵל כָּל מִקְרָה וּפְנֵעַ
 אֵךְ מָה אֲדַבֵּר כִּי מֵעַת עֲבְרוּ
 מִי הַמְּכֹבָה הַמְּרִים הָאֵלֶּה
 עַל הָעֲנִיָּה זֹאת עִיר מוֹלְדֵתֵנוּ
 לֹא נַח לְבָבִי לֹא שָׁקַט מִרוּגֵי
 מִקָּל אֲשֶׁר רוּאָה יוֹם יוֹם אֲנֹכִי
 הֵן זֶה בְּעֵינֵי זֶר לֹא אֲדַעְהוּ
 אֵיכָה בְּהוֹס אֵל עוֹלָם יֹאמְרוּ
 בְּגוֹי וְהֵנוּ אֵךְ תִּהְיוּ וְכֹהוּ
 זְמַן רָאָה וּשְׂמָאֵל שׁוּב נָא הַבִּיטָה
 מָה עַל מְכוֹנֵנוּ כַּמִּשְׁפָּט תִּצְדַּק
 תִּמְצֵא מְכוֹנֵנוּ אֵךְ אֵת זֶה הוֹיֵתִי
 עֲלֵה כְמוֹ פִּירְחַת
 בֵּן הָעֲלֵתָהּ וְתִגְמֹל שְׁלֵטָת
 זְרוֹן וְלִצְוֹן עַל־יָוִם יִמְשֹׁכּוּ
 גוֹי לֹא מָעַט אַחַר הַמִּיתָם שָׁקֵד
 וּמִתִּי אָמוּנָה עַד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

לא נכרו בחוץ כל מישיר לכת
על תם וסר מדע הלעג ילעינו
נקי ובר לבב פתי יקראו
זמה מזימה למו

רשע תבונה אף תהפוכות דעת
אף אחרי רואי זה את כל אלה
אם לא לך רק אל רחב יתני
עתה תהלתי למה
אתמה ואפלא הן אז נפלאתי
רו יתנוה לך בי לך יאתה
הן באשר ראיתי

תרמית בבואו אל המון מנגד
לבי כבר תכני

ואדעה כי לא טובה תניע
על יד מעול זה וכבר ידעתי
המון ושיחו כי הוא אל כל רוח
יגוד כמו נוד הקנה במקום
אכן לעת בזאת שוא נתנע
כי זה לבב המון נשבה וילך
אסור בזיקי זה גבור הציד

לא יאמין עוד אל כל אמרי קושט
ולכל דברי און
יאטם כפתן כל טוב מני חשך
כי כאשר נקל הוא לו ללקת
אחר בזבים או מראה עינים
קשה בעיניו בן אותם הנח
קמשיך בעול בינות במסילות דעת
אין טוב אשר אדום איפוא מקנו
פן עוד נהי לבו מאין תחלת
לשוב עצת חכמה מוכר אולת
משחית דבריו כל הזכר על און
סונה באולתה כי לא שומעת
נוהן ללץ מוכר עצה אל פתי
עובר שארו הוא אף חומס דעת
יושר ישכל מאור עיני אלופי סלה
אנחות לבבי רבו
דמי בקרבי איש רוחי שלחבת
אף כל אשר קביב עיני תראנה
עצים לגחלתי המה גם יחד
לבעיר עצמי גם ולמען העל

על מִזְבֵּחַהּ נִפְשֵׁי יוֹמָם וּלְלַיְלָה
מִי יִתְּנֵנִי עֵיט
מִבְּרַד לְבַד אֶעֱוֶה בֵּין סִבְבֵי יַעַר
עַל הַרְרֵי עַד בְּמַח
בֵּין צִאֲלִים בּוֹרֵד נִפְשֵׁי תַרְגִּיעַ
כִּי לֹא בְּאַנְחָתִי אֶתְהַלֵּךְ תָּמָס
בֵּין מִצְהָלוֹת קַרְיָה וּשְׂאוֹנֵי קִנְיָת
רוֹעֵה עֲדָרָיו גַּעַר
אִין מִמֵּנֶת הִלְקוּ מוֹבָה בְּאַרְיָן
כָּל מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ תִשְׁפִּילָנָה שְׁבֵת
כָּל תַּחֲמוֹד נִפְשׁוֹ בְּגִדּוֹלוֹת לְבָת
כִּי אִם רַעוֹת צִאֲנוּ אֶל עֵין הַמַּיִם
וּלְפִיו הִלְבֵּם קַחַת
יְבִיט בְּצֵאת אֲרוֹם מְקַדִּים שְׁמִישׁ
מִעֵן אִישׁר נִאֲמָנוּ
מִימֵיו וְלֹא יִכְזְבוּ
יִשׁוֹר כָּלֵב שְׂמַח
הַלִּיךְ וַנִּגַּן מִתְהַלֵּךְ אֶל רִגְלֵי
צִאֲנוּ כְּמַרְעִיָּהֶם עֵינָיו יִבְהַנּוּ
עֲשִׂבֵי הַרְרֵיו אֶף שִׁפְתוֹתָיו לְשִׁבַח

אֵל יִצְרָם תִּבְעֶנָה

אֲשֶׁרֵיוּ וּמָה טוֹבוֹ כִּמָּה יִמְתְּקוּ

לֹא כָּל יָמָיו חָיָו כִּמָּה יִרְגִיעַ

כִּי כָּל אֲשֶׁר תִּהְפֹּךְ תִּכְבַּל הַלְלוּ

עָלָיו מִסִּיבֹתֶיהָ

כִּי־זָה וְלֹא יַחֲוֶשׁ לֹא יֵדַע רוּגְזוֹ

יִשְׂמַח בְּעַנְיָו כִּי לֹא חָמַד עוֹשֶׁר

קִנְיָאָה וְכְבוֹד רַא לְבוֹ יִלְחָצוּ

טוֹב לוֹ מְלוֹנָתוֹ מֵהִיבֵל מְלָךְ

מִמְקָלוֹ נִילְקוּטוֹ מִבְּגָדֵי חוֹפֵט

עֲלָמָה אֲשֶׁר לוֹ חָבֵל

תַּפּוּל הֲלֹא לְבַטָּח

כֹּה יַעֲלוּ לְבוֹ בּוֹ לְבָה יִגַּל

אֵין מִחְרִיד לָהֶם דַּע לֹא יִבְעוּ

כְּבִיב לְשִׁלְחָנָם בְּשִׁתְּלֵי זֵית

זֶרַעַם מְלֵיאֵי גִיל יִרְאוּ וַיִּבְטוּ

עַל גַּחְלַת הַלֶּקֶם כָּל יַעַת כָּל רָגַע

לְמַחֲוֹנָם תּוֹרוֹת אֶלֶף יִתְנוּ

לֹא בֶן שְׂאוֹן זֶרַעַשׁ

הַצְּרוֹת מְלָכִים וּמְדִינֹת הָאֱלֹהִים

כִּי כָל יֶקֶר תִּפְאֶרֶת
 עוֹשֵׁר בְּכוֹדֵם הַכֹּל
 שְׂמַחַת עֲרִיצוּתָם בָּזֵב וְשִׁקָּר
 מוֹכֵם בְּקֶשׁ תִּשְׁאַהוּ סוֹפְתָהּ
 הַמִּית הַמוֹנֵם אֵין
 אֵף פְּעֵלִים מֵאַפֵּעַ
 קָדִים לְבַר יְרוּפוֹ
 יִרְעָה לְבָבְם רוּחַ
 וּנְבַעְרוּ יַחְדָּיו יַחְדָּיו יִבְסְלוּ
 רַק אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיִּהְבְּלוּ
 כָּל רוֹדְפֵי בְכוֹר כָּל אֵין לְעוֹשֵׁר
 שְׂוֵא זוֹרְעִים הֵם אֵף עֵמֶל יִקְצוּרוֹ
 כֹּהֵם יִבְלוּ בָם וּבָעֵת הַשִּׁיגוֹ
 אֲזֵתֵם הֲלֵא הַכֹּל יִרְיֵק יַעֲזוּרוֹ
 סִלְגוֹת יוֹשֵׁר בְּנֵי מִזְלֵי חֲבֵמָה וְרַעֲתֵי
 כִּלְכֵּל אֲנוּשׁ שִׁיחוּיִי וּנְשׂוּא אֵת נִנְעֵ
 לְבוֹ בְּטוֹב לְבָבִי יֶקֶר לְנִצַּחַת
 חוֹקֵת אֲמוּנָה זֹאת תוֹרַת תּוֹם סְלֵה־
 אִישׁ אִישׁ כִּמוֹ כִּסְמֵר רִגְלוֹ לְנִטְוֵעַ
 בְּנִתִּיב צְרָקָה לְלֵבֵת אֵין דֶּרֶךְ

מִשְׁפָּט וּמִיִּשְׁרִים כָּל אַרְחוֹת קוֹשֵׁט
יֵאָחֵז בְּתוֹמָתוֹ אִף לֹא יִרְפָּנֶת
וְלִכְלֹל אֲשֶׁר יִקְרְחוּ
הִגִּיהַ כְּמוֹ עַמּוּד בְּרָזֶל וּנְחָשֶׁת
כִּן יַעֲמוּד חֶזֶק כֹּל יַעַח רִנֵּעַ
קָטָן מְקוֹמוֹ כֹּל יֵט כְּנֵי אֹרֶחַ
עָלָיו כְּגִמּוּל כִּן אֶת גִּפְטוֹ יִשָּׁחַ
יֵבִיט וְלֹא יִשְׂאֵל יִשְׁמַע אֶל יַעַן
יִמָּאֵס לְהִתְחַכֵּם יוֹתֵר יִגִּיחַ
בְּקִיט גְדוֹלוֹת כְּנֵי
אָבִן עָלָי מִשְׁמֶרֶת
מִיָּא פְּקוּדָתוֹ יָקוּם כִּשְׂחַל
יֵאֱמִין וְלֹא יִקְדֹר יִשְׁמֹר אִף יַעֲשֵׂה
מִצְוֹת אֱלֹקָיו בֶּל יִסּוֹר מִמֶּנָּה
אֶל פּוֹעֵלוֹ יִתֵּן עַד עוֹלָם צְדָק
נִכְנַע וְשָׁח עֵינָיִם
יִשְׁמֹר גְּבוּל לְבוֹ כֹּל יַעֲבֹרְנָהוּ
רָסָן תִּשְׁקָתוֹ יֵאָחֵז אֶל יֶרֶךְ
תּוֹדוֹת יַעֲלֵא פִיהוּ
דוֹמֵם וַיִּחַל לְתִשְׁנֹעְתוֹ סֵלָה

כי אל אמונה הוא אין בו עזרת

צור פגלו תמים אף חפץ הכר

אכן דרכיו מנו

הן עד מאד נשגבו

אחור חכמים בם מהבין שבו

איבה כצוא יוכל איך יוכל דעת

אדם אשר יראה רק לעינים

סתרי פליאות רום גבה שמים

אל ראש שחקים איך יעוף תולעת

המון וסכלות אחר ילך המון ונשארתי סכלות לבדה

המון קומי - אמתני נא

ארון הנגי

סכלות

המון קומי לכי נא אצל

בתי וְלֵה הַיְיָדִי

כי יום חתונתה וכלולותיה

הלוך וקרוב באי ולרהב שמתי

מועד ליום החדש

עתה להבין אל יום שמחתנו

הולך

ד ב 4

הולך אני אף את חישי ולבי

ילך המון ומכלות נשארת לבר

מכלות הגה כבר יום בא שקויתיהו

הנה כבר ראיתי

כל תאות נפשיי יבא נא שכל

עתה בהכמותיו אם יעזור כח

עוד את תהלה מיר רהב קחתי

הן מאסה נפשי ובשקן יחד

המה בעיני כל ידונים אלה

ילדי הצרי שכל

כי הם לבדם המה

אדם בעניהם ובקש יהשוכו

את כל שאר מינו

אף הם בדברי אין

ימים ולילות מהבילים יוציאו

כסף וזהב בם לא ירבו למו

לא ישברו בהם לרעבם אוכל

את כל צבא שמים

באל בשם לקרוא הנה יאמרו

חַק אֵל הַלִּיבוֹת שָׁמַשׁ
 יִתְאַמְרוּ לַחַתִּי אִו אֵל יָדָם
 בְּמַדּוּד שְׁלֹשׁ הַצֶּלַע
 עֵיגוּל וְרִיבּוּעַ אֹרֶךְ וְרוֹחֵב
 רוּחָם יִמְלוּ וּכְפָרִים מְלֵאוּ
 תִּבְל כְּחוּל תִּנּוּס מֵאִין תּוֹעֵלֶתִי
 תִּתְיַגְעוּ לְרוּשׁ אֵיכָה תִצְמִיחַ
 גְּנָה בַעַת חוֹקָה אֶת זִירְעֶיהָ
 אֵיךְ יַעֲלֶה עֵנַן אִו אֵיךְ יִרְיֶקוּ
 מְטָר נְשִׂאִים עַל כָּל קִצְוֵי אֶרֶץ
 לְשִׁקּוֹל בְּפֶלֶס רוּחַ
 וּמַדּוּד בְּשַׁעַל מַיִם
 יִגְבַּה לְבָבָם וּבְבֵיתָם אֵין לָהֶם
 עֵתָה הֲלֹא יִבוֹשׁוּ
 מִכּוֹעֵצוֹתֵיהֶם עֵתָה יִחָפְרוּ
 כִּי עַל חֲמַת אֲפָמוּ
 הִיגְרוּ תִהְלֶה עֵתָה
 יִרְאוּ בַחִיק רֵחַב לְמַדּוֹת עֵינֵימוּ
 נִחְנוּ בְּשִׁמְחָתָנוּ
 נְגִיל וְנִשְׂיֵשׁ בְּטוֹחַ

נשמח

נְשַׁמַּח לְקוֹל עוֹגֵב עַל יַיִן הַרְקֵת
כָּל מַעֲדֵי מֶלֶךְ
נֹאכֵל לְמֵלֵא בְטֵן
גִּיל נְשַׁבְּעָה הַיּוֹם נְשַׁחֵק לַפֶּתֶר
כִּי עוֹד כָּבֵד מְחַד נְמוֹת גַּם יַחַד
שְׂמֵחוּ בְּנֵי תִבְלֵ גִילוֹ וּשְׂמֵחוּ
וּבְעִזְדְּכֶם תַּיִם מֵוֹת תִּשְׂבְּחוּ
אֵל תִּחַפְּצוּ וּמְנַה טָרָם תִּזְקְּגוּ
כִּי דִי בְעַתָּה לְצָרָה זֹאת לָנוּ
רָעָה אֲשֶׁר עוֹרְנָה
לְהִיּוֹת עֵתִידָהּ אֵל תִּתְנוּ מִנֵּת
הִתְעַבְרוּ וּבְטָחוּ
שְׂמֵחוּ בְּנֵי תִבְלֵ גִילוֹ וּשְׂמֵחוּ

שכל

חלק שני

שכל ויושר בשדה אחיך הולך שכל
ונשאר יושר לברו

מכל יושר ידיר נפשי יאמין לבך

שגם באזור תל

כי באשר יותר ברחוק ישע

נראה הלא פתאים אז ירוח לנו

בין להבות חום בין הרבנוני קיץ

קדרות ערפל עת כסו שמים

תחיל לקול רעמם ארץ מתחת

בברוק כחץ ברק וברק רוח

קדים בנבלי תרש

אל קור המון הנשם

עת תחריט כל און

יתריו ינוסון כל תיתו ביער

קדאו בני יונה אל תגוי סלע

רגע בהוד אורו הן יורה שמיש

יבקע והפיץ כל ענו וחשך

ויהי בלא היה אז כל הסער

כִּן אֵל אָנוּשׁ נִדְבָה רַגַע יִצְמִיחַ
 מוֹשֵׁל בְּעוֹז עוֹלָם מַצְרָה רִיחַ
 יוֹמֵר שֶׁכֵּל מִשׁוּשׁ לְבִי תִנְחַוּמוֹתֶיךָ
 לְבִי הֲלֹא יִרְחִיבוּ
 כִּי עַתָּה בָּמוֹ אֲבִישׁ מֵאֲמָרֵי פִיךָ
 פָּתַח לְהוֹחֵלְתִי אָבִן הוּאֵלָהּ
 אִם יֵשׁ בְּשׁוֹרָה לָךְ אֵל תִּמְנַע מִנִּי
 שְׂכַל לֹו הִיָּתָה אֲתִי לֹא כַחֲדָתֶיךָ
 אָבִן אָבִן תִּתֵּן גַּם כִּי אִין עֲתָה
 כִּי לֹא לְעוֹלָם מָטָ כָּל פּוֹעֵל צְדָקָה
 תִּקְנֹת תְּמִימִים לֹא תֵאבֵד לְנִצָּחַ
 הִן יַעֲלֶה רֶחֶב לְעֵב יִינַע
 עַל בְּמִתִּי תִבֵּל יִרְכַּב יַעֲלִיחַ
 עֲרִיזִין וּמִתְעַדָּה אִף גּוֹבֵר חֵל
 מִתְאַוֶּה לֹא יִתְדַלֵּל לֹא יִרָא
 עֲמָלִי וְלֹא יִדַּע כָּל חֲבָלֵי עוֹנֵי
 אִךְ אֵל שְׂאוֹל יוֹרֵדִי אִךְ שֵׁם תִּשְׁוֹת
 כָּל נְאֻנֹת לְבוֹי וְתִמְנַרְתָּ גּוֹבֵה
 יִלְבַּשׁ בְּבִגְדֵי בִשְׁתִּי
 קָלִיין עָלַי קְבוֹד יִקַּח לְנִצָּחַ

ופרי אמונתך
 תמצא בעתו אתה
 מכל עמל נפשך
 תראה ותשבוע סלה
 על ענייך הודה כי תנאלה
 צרות אשר עברו
 גם הן שמחות הנה
 יחדיו ביום טובה כי גיל תרבינה
 כל עת אשר נקרו
 יומר אוכה אשר אוכל כי אעצור כח
 לסבול כמו הפצתי
 (שכל) מרי שיתי אך כבר מני
 כל עת אשר תראינה
 עיני שני צורי מבשול האלה
 תרמית וסכלות כי יחדיו נערו
 להיות לשבים לי ולראבון נפש
 זאת בממולתה בחוץ תריע
 על כל מרומי קרת
 תדרוך בעו פניך
 לא ידעה ידעה לא תביר בשת
 כל ה א ז

בית עקר
 חסידים לדגית
 זמל מוילנא

כל הברית תפר כל חק תפריע
 אין כל אמונה בה וימינה שקר
 חמס רכולתה אלה וכחש
 אחוזת לכל רעה אם אל כל פשע
 ולכל בני השכל עד מות צוררת
 תשב תדבר כמו
 בין מזרקי שכר בהם תשיח
 כל מחשבות לבה רק רע עלימו
 לו יכלה כרג בן תבלעמו
 או כחמור תשוך לשבור כל גרם
 אף זה בחלק פיהו
 יצור כצפור נפיש
 וכסוי דביש את איש שונה ופתי
 רוש יאביל ומות
 ישך בעת ישקן ובעת תרפינה
 ידיו אזי ימחין וככל הפצהו
 עשה וגם העליתי
 סכל אכן שונה היא זאת אל עינינו
 כי עין בשרים המה
 על בן אמת דבר קוב ומירו

חטך

חֶשֶׁךְ לְאֹר שְׁמַיִם וְאֹר לְחֶשֶׁךְ

הֵן בְּאֶשֶׁר יִשְׁיגוּ

יִהְיוּ לְכָל מַקְרָה קִטּוֹן וְפָגַע

אִם כִּי בְמוֹפְלֵא וּמְכוּסָה מִהֶמָּה

שׁוֹר נָא קִצָּה מְשׁוֹט אֶל תּוֹךְ הַיָּמִים

הֵן דַּק מַעֲנֵת וּמְעַוְקָל הַרְאֵהוּ

וּלְבַבְךָ יִדְרַע

כִּי בְאֵמַת יִשְׂרָאֵל הִנֵּה הִנֵּהוּ

שִׁשִּׁי וְחִלְמוֹי אֶךְ בְּנִמְלִים תִּרְא

מִחוּךְ זְכוּבִית אִם פָּנָיו יִשְׁקָעוּ

וַיְהִי לְהַפְךָ אִם דָּמוּ נִבְהוּ

הַבֵּט הֲלֹא רוּחֵנוּ

בָּיִם אֶשֶׁר לֹא דָנַע

מִמְלַחְמוֹת הָרוּחַ

לִשְׁקוּט אֶשֶׁר גָּלְיוֹ הִנֵּה אִזְּ הִנֵּה

לֹא יוֹנְפוּ הִנֵּה אִזְּ לֹא יִדְחוּ

מִמְעַצְבוֹנוֹת בֵּן לֹא גָקָה סָלָה

וּכְהַחֲלִיפִם הִמָּה

אֵת טַעְמוֹ בֵּן בְּנוּ

יִתְחַלְפוּ מַעֲנֵת אֶל עֵת חוֹשִׁינוּ

בְּל ה ב ג ד

כָּל נַחֲזָה כִּי אִם עַל פִּי הַחֶפְזִין

כֹּל יִשְׁמְעוּ אֲזוּנֵינוּ

כִּי אִם כִּמוֹ נִבְכָּנוּ

אוֹ כַּאֲשֶׁר דִּמְיוֹ

לוֹ נַחֲזָה עוֹלָם בְּרוּר אֶךְ פֶּעַם

אַחַת אֲזוֹ דְאִינוּ

אֶת שׁוֹנְאֵינוּ אֱלֹה

כֹּה נַעֲנִים מוֹכִים אוֹמְלָלִים יְהוֹ

כִּי נִאֲמְרָה דִּי וְנִקְמוֹת שְׂבַעֵנוּ

הֵן כַּאֲשֶׁר רוֹאוֹת אוֹתָם עֵינֶיךָ

כֹּלֵם מְלֵאֵי טוֹב וְשִׁבְעֵי נַחַת

בֶּן עֲקֻבִּיתֵיהֶם בְּרִשְׁתֵּי הַמָּה

מֵאֲזוֹ אַחֲזוּיִם בֶּל מְנוּ יֵצְאוּ

עֲמָקֵי שְׂאוֹל יִתְמוֹכוּ

כֹּל צַעֲדֵיהֶם וְשִׁדְדֵיהֶם יְפֹלוּ

כֹּל יוֹכְלוּ קוֹם שְׂמָחָה

אַתָּה חֲזַק עִתָּה הַתְּאֻזָּה כֶּת

כִּי אֵלֶיךָ אֲרֹאֵה דְבַר אִשְׁמָעֵה

אֲשׁוּב וְאֵינִי לָךְ אֶךְ הִשְׁקַט אַתָּה

וְנַחֵג כַּחֲכָמְךָ

כל מתשבות לךך ומזימותיך
הן כל גבורה אין בגבורת גבר
בובש בעוז יצרו שליט ברוח
רק לב אשר יסיר מקנו בעש
הוא לב אשר ישקוט הוא לב ינוח

יושר נשאר לבדו ומוצא מחקר מתבודד בהר

ישר אין טוב אשר אפנה לראות פה אלה
דשאי נאות שרי עינות המים
הנוזלים מראש הצורים הנה
אטה לקול התור או צפור און
ארבין בבין הציר מחת התומר
אישאף בעבר רוח
אף כל שעפי כל שרעפי יחד
אך אחרי גוי כמעט אשליכה
אשבח מרי שיתי אולי ארויח
הן שם הלא מחקר בודד אביטה
אך שיש אני עליו עליו אנכי
על כי מצאתיו עתה

כי חקרי לבו הנה יועילו
עתה להשיבתיני
את כל עמלי אף גפשי שמח
שלום לך מחקר און תתהלכנה
כגעת מזימותיך
בן הררי בדר ונחלים אלה
מחקר הולך וחר הנני
פלאי תבונות מאין חקר לבו.
בורא ויוצר כל הראה הודיע
אל כל אשר עיניו לא עור סבל
או שחקה עצלה בפליאות צמח
כל האדמה אם שרה אם יער
כל מחשבותיו מה למאר עמקו
כל מעשיו מה רבו
כלם בחכמה מכל לב נשגבה
שים עינה נא על שרשים אלה
פיות פתוחות כמו
לרוב מאד הנה יראו עיניך
הם ישאבו יחדיו יחדיו יינקו
משוד אדמה זאת את כל הליח

המכלבלם

הַמְכַלְבֵּלֵם בְּל עוֹד בְּחַיִּים הַמָּה
תוֹךְ רַחֲמֵי גִזְעָם אוֹתוֹ יוֹלִיכוּ
מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף אֵל כָּל בֶּד כָּל הוֹטֵר
לְהִיּוֹת לְמַחֲיָה אֵל בָּלֵם גַּם יַחַד
אֵף הוּא בַּעַת יְצִאתוֹ בְּלוֹל בְּרַחֲם
בּוֹגֵם בְּקִרְבוֹ אֵךְ בְּלִתִּי נִבְדְּלוּ
עֶפֶר וְשֶׁמֶן אוֹ גִּפְרִית וְמֶלַח
עִם כָּל שְׂאֵרִית כָּל בּוֹנֵי כָּל נֶשֶׁם
בְּרִבּוֹת תְּנוּעָתוֹ וּכְמַהֲר לָכֶת
בֵּין שְׂקִתוֹת הַנּוֹע
יָמִם כְּרוֹנֵג יִשְׁפֹּךְ בְּמַיִם
מִמְעַבְרֹתָיו אוֹ מְקוֹם יְנוּחַ
מְרוֹב זְמַנִּים כִּי עָלְיוֹ יִחְלֹפוּ
יָמִים וְלֵילוֹת קוֹר וְחוּם וְרוּחַ
עוֹד יִחְלִיף טַעְמוֹ וּבִשְׁם הַנְּטַע
הוֹבֵל לְחֹכְהָ כִּי יִשְׁוֶה אֵלֶיהָ
הִנֵּה יִכְנֶה סֵלָה
עֲתָה רְאֵה אֵלֶּה הַגִּידִים הִנֵּה
מִשְׁעָרוֹת רֹאשׁ קוֹר עֶכְבִּישׁ דָּקוּ
אֵת כָּל פְּנֵי זֶה הָעֵלָה מֵלֹאוּ

כי גם בלי רפיון ובלי מרגוע
עשים יסובב הוא אל חום השמש
ידתח בעור יזמם אף ישמין כנהו
יקפא לקור הלילה
אותו כמו פיהן הנה המוצנה
אז הדבורים ובמיעדן ישב
אל הדבש שבין דונג תזילנה
ישור גא פרחים אל יפם הביטה
מראם הנה אף גיחוקם הריחה
מתוך המונת כום תבנית גביע
הנה אשר להם הראה מתחת
כביב עליהם רא'טונה יפריחו
אף אחרי נפלים הוא ישוב פרי
חוטם בעמודים הבטי נצבו
מי על לראשו כובע
נושאי ומי בלהו אף בלם יחד
עם כל עליהם איש אחיו יעוורו
ובנחליהם העמים יבינו
לגדיל פריהם בו ולהמתקרו
תבנית כמו צפורן

הָיָה אֲשֶׁר תִּרְאֶה • כִּי יִתְקַע
לְבָנוּ בְלִיָּתוֹ • שָׁמָּה יִגְחֹוּ
רִבְשָׁם אֲשֶׁר חֲמוּץ כִּי תִמְצָאֵהוּ
כִּי תִדְבְּרוּם לֵאלֹהֵי •
עָתָה חֲקֹור זֹאת עוֹדִי • הֲבֵט וְכִינָה
אֵל נִפְלְאוֹת צוּרֵנוּ •
כִּי־נָא לְזָרַע זֶה־י • תוֹכֶם יִסְמְרוּ
יִחְדְּדוּ לְמִינָם כָּל צֶמַח כָּל עֵשֶׂב
שֹׁפֵיר בְּשִׁלְיָתוֹ עֲלֵיו נִכְפַּלֶּת
רַב אִו מְעַט • כֵּן דְּמִזְנוּ הִנְהוּ
רוֹב אוֹצְרוֹתָיו לְשִׁמְן
הִנֵּה בְּלִי מַחְסוֹר מְלֵא הַטְּבַע
כִּי כָּל עֲצָמוֹ כָּל גִּיד בּוֹ כָּל עוֹרָק
בּוֹ יִחְלִיץ יִחְדְּדוּ אֵף בּוֹ יִדְכוּ
תוֹכוֹ יִרְחַף רוּחַ
חֵד אֵף לְעוֹפֵף קָלִי • חֵי וְגִדְל כִּתֵּי
הוּא יַעֲמִיד אֵת כָּל סִדְרֵי הַנְּטַע
דָּבָר עָלֵי אֶפְנָיו אִישׁ עַל יָדָהוּ
כִּמְנֵי עֵבִי שִׁמְנוֹ אַחַר חוֹבֵישׁוֹ
אוֹתוֹ פָּנֵי הַמָּה וְנִשְׁיבוֹת רוּחַ

יעש

יָעֵשׂ סְבִיבוֹתָיו שְׁרִיזֵן הַלְבוּשֹׁת

עָלָיו יִגֹּנֵן מִכָּל רָע וּפָגַע

דְּמוּן בְּתוֹכוֹ רוּחַ

נֶעֱבַב בְּאִישׁ מִלְחָמָת

נִגְדָה לְכָל בְּאִישָׁהּ אֵף שָׂמֹן מִנּוֹ

לְרוֹב וְרַב הַתִּיל

הֵן יִמְשָׁכוּ זֵילוֹ •

מַצֵּעַ יִסְרָף תַּהֲדִי הֵן יִשְׁתַּרְע

וּבְמַתְרָכִים בֵּין בָּקַע אוֹ גָּקַב

יִצִּיץ זַעִיר שָׁם וְזַעִיר שָׁם הַחֲרָצָה •

אֵלֶּה קִצּוֹת דְּרָבִי קְרוֹשׁ וּבְאֵלֶּה

רְבוֹת לְאֵין מִסְפָּר נִבְלָאוֹת סֵלָה

כָּל דּוֹרְשֵׁי אוֹתָם • אוֹתָם יִכְצָאוּ

תָּמִיד בְּכָל הַיּוֹם וּבְכָל צוֹמַת

וּבְכָל אִישׁ כָּל רוּחַ

חַיִּים • בְּקִרְבוֹ אֵין

וּבְכָל אִישׁ בְּאֵרֶץ

וּבְכָל אִישׁ בְּמִים

וּבְכָל אִישׁ בּוֹ עֵינַי •

אֶדְם לְהַבִּיט יֵשֶׁת •

אשר

אֲשֶׁר־י אֲשֶׁר הִבְמָה מֵצֵא וְדַעַת
אֲשֶׁר־י מְדַבֵּר עַל־י אֵין שׁוֹמַעַת
יִוֹשֵׁר . בְּרוּךְ תְּהִי מְחַקֵּר כִּי נִחְמָתִי
עַת מִשְׁבְּרִי יִגּוֹן עַד נִפְשִׁי בְּאוּ
כִּי עַת בְּצוּף לְקַחֵךְ
מֵרַת לְבָבִי יַח אֹתִי הַשְׁבַּחֵךְ
אֵף מִסְפְּדִי לִי אֵל מְחֹל הַפְּכֵךְ
כִּצֵּל לְעַף זֶבֶל צְמֵא מִיָּם
כֵּן יַעֲרֹב יִנְעַם לְנַפְשׁ דַּעַת
שִׁמְחָה לְלֵבֵב הוּא אוֹר לְעֵינַיִם
עֲנֵךְ לְצוּאֵר אֵף אֵל רֵאשׁ מִגְּבַעַת

תהלה באה בשדה לברה אח'כ רואה את יושר מרחוק ובורחת

תהלה הן פה אֲשֶׁר עוֹמֵדַת
עַתָּה לְבָדִי אֲנִי
אֲצִיא לְבָבִי אֵף כִּפִּי אֲפְרוֹשָׁה
אֲשַׁפּוֹךְ בְּמַר נִפְשִׁי אֵף רוּחִי יַחַד
לְפָנֵי אֱלֹהֵי־י כִּי יוֹלְתוּ אֲפָם
מָנוּס וּמִשְׁגֵּב כָּלָה

אולי 1 ב 2 א

אולי בעניי ירא
אולי יחליץ זאת נפש נבדלה
ממוקשים תנם אל רגלה שתוי
מושל בעוז עולם שליט ומלך
אחד ואין בלתיך
יכול אשר אין קצה
אל עוז יבלתיך סלה
אל הפצה משיב הנה איננו
אף צור אשר כמותך
הן בשחקים אן
אף בי בכל הארץ
מי זה ואיזה הוא אמר ויהי
או יעמד עצה אם לא צוית
מי הוא אשר ירים או מי יגית
ידו ורגליו צור בלתי ידעת
מי הוא אשר ישקוט כל תשקוטנו
או מי יענה לא עניתו אתה
אנא רצה נא העתר אל נפיש
זולתיך מנום לה לא ידעת
הואל עשה נא חסד

עם לב בענין כורי רוח דיכית
גלי חמת אפק
אנני רצה השביחה
וכאב רצה עוד את נפש הוכחת
הואל והוצא נא רגלי מרשת
הואל שבור פח בו בעוף נלכרתי
למה לעלי חלק
נפשיי יהוי אל איש כוב שונאת
למה אתי מרמס למה זריעו
עלי רשעים אף בי יתעללו
זרים אשר תעבת
אתה לצדיק תכל
אל אל בני עולה אתה אל יושר
אמה ואל נא בית רחב שלטת
עתה אשורי אל הקר ארריקה
אשמור עלי העין
עד בא אמת כי שם ציותיקה
לאמר מהרה לכי
כי תמצאי אותי ותחלקי יחד
העיר כבוא השמש

אך מי אשר אראה מרחוק ישמה
הולך: הלא זה יושר
מה אעשה עתה מה אבחר עתה
מה זה יאונתי לי מה זה יקרני
אלך לפנים או אהור אשובה
לבי הלא ללכת
אליו פעמי מאילת יער
ישא ויריין אף יעוף בנישר
אף דק יקרי דת מוסר האנני
רגלי הלא ישיב רוחי יפריעי
הוי נחלת חלקי הוי חכלי חכל
אלי נפלהם למה
אותי מאוס תדינו
אך את אשר אהבתי
אף לאהוב תכריעו
אך את אשר מאבתי
הן אלקה אבן לבי לא ילך
אשוב לאהור אך נפשי לא תשב
יושר ידי לי יראו עיניך
נפיש עניה זאת עת כי רגליך

מצלך

מִצִּלָּה יְנוּסוּ

אִיךְ אֲחֲרֶיךָ הִיא תִדְבֵק אִף תִּרְיָן

אִיךְ צִלָּה תִּחְמוֹד • אִיכָּה נִבְכָּה

לְלַחֹךְ עֶפֶר רִגְלֶיךָ

מָה יִהְיוּ מִיַּעַךְ

עַל כָּל־ בְּאֶבֶה • מָה עַל עֵינַי תִּחַם

אִיךְ אֵלֶכָה מִהַר מָרָם יִרְאֵנִי

אָנוּס וְאֶבְרַח פֶּן רָע יִקְרָאֵנִי

מִתְאַוֹת נַפְשִׁי בְּנִרְחַת אָנִי

אֵל תִּזְעַבְתָּ נַפְשִׁי אֵל מִרְ הַמּוֹת

מִזֶּן עֲדֻנִים בּוֹ רִגְלֵי נַחֲנִי

נִסָּה אָנִי לִשְׂאוֹל וּלְגִיא צִלְמוֹת

אִיךְ גַּם בְּכֹד זֹאת לֹא הוֹחִיל אֲחֻדְלָה

לֹא נוֹאֲשָׁה נַפְשִׁי אִיךְ לֹא נוֹחַלָה

סכלות ותהלה

סכלות **מָה** זֶה נִבְרַחְתִּי אֵן הִיִּית עַד עֵתָה

כִּי לֹא מְצֵאתִיךָ

אִיךְ הִנֵּה הִיִּיתִי

תהלה

הִנֵּה לְרֵאשִׁי הִקְדֵר כְּדִבְרֶךָ בְּאֵתִי

סכלות

ואלכה

וּאֶלְכָרָה הָעֵינָה

אֵךְ לֹא מְצֵאתֶיךָ

תהלה מָה דָבַר אֵלֶיךָ

אָבִי וּמָה צִוָּה עָלַי

סכלות צִנִּי

שִׁמְחָה לְבָשָׂר לְךָ

תהלה מִי יִתֵּן יְהִי

סכלות אֲמָנָם הֲלֹא בֶן הוּא

תהלה בֶּן יִהְיֶה סֵלָה

אֵךְ אֵת אֲשֶׁר אֶתְךָ אֶמְרִי

סכלות תִּדְעִי

כִּי יוֹם בְּלֹלֹתֶיךָ

מוֹעֵד הַתְּהַלֵּךְ אֶל יוֹם הַחֲדָשׁ

הוֹשִׁים

תהלה וְעַם מִי

סכלות עַם מִי לֹא יִדְעֶתָ

מִי הוּא הַתְּהַלֵּךְ לֹא רַחֲבִי

תהלה אֵךְ לָכֵה

לֹא אֵת שְׁמוֹ הַזְּכֵרֶתָ

סכלות מִי הוּא אֲשֶׁר אֵת זֹאת לֹא יִדְעֶה עֲתָה

מי בלשערים איש נורע ממנו

תהלה בינה לבין עמה

מי יתנני לא הכרתיו אני

א סכלו אך איש ואשה שם על עין המים

מצאת בבואך שמה

סכלות הכרת אנשים שם הנה ראיתי

מישותוממים יחדיו איש אל רעהו

אך מוצאותם לא אותם שאלתי

תהלה אמנם עשו הסבלת

עמה לבי מהר רוצי ושובי

מרים ערוב היום ורעי מה אלה

סכלות בן אעשה

תהלה מהר רוצי ובואי

לבי מקפץ בי בפשי מגדת

אלי חדשות אך ידי קצרה

אותם להבין בין תקנה ופחד

רוחי בקנה נד הנה והנה

צורי פתח נא לי פתחי חסדך

לכב אשר נשבר ימצא נא ריח

נגעו רפא נא וכאיביו יתמו תמו

מה קול באזני מי לדברי אמה

עונה ולא קראתני את הנה

עונה

ז א ז

האֵת אֲשֶׁר תִּשְׁבֵּי
סְבִלוֹת לְצַחֵק בִּי שְׂמֵחַ בְּסִתּוֹ
קוֹמִי מִתְהַרְרָה לְבִי
כִּי פֹה מִצִּפּוֹרָה לָךְ הִנֵּה הִנְנִי אֵינִי
אִם אֵינְךָ סְבִלוֹת מִי אֵיפֹא אֶתָּה
לֹעֲגֵי לְרִישֵׁי שָׁם שׁוֹחֵק אֶל אֶבֶל הַקֵּל
הוּא קוֹל כְּלִי יִדְעֵתִי
לוֹ הִיָּתָה נִפְשֶׁךָ תִּחְתִּי אִזְ אֲרֵא
אִם תִּשְׁחַקֵּי בְּעֵת אוֹ אִם תִּגְלִי גִלִּי
אֲגִיל וְעַל מִי זֶה (אֲמַדִּי) אֲגִילָה
אֲגִיל עָלַי רַחֵם אוֹ אֲשִׁיג יוֹשֶׁר יוֹשֶׁר
מָה זֶה אֲדַמָּה עֲתָה
מָה אֶהְלוֹם עֲתָה אוֹ מָה אֲשַׁמְעָה
יוֹשֶׁר אֲשֶׁר מִמֶּנִּי
מִנִּי שְׂחַקִּים יִמְנְעֵן אֲשִׁיגָה
אָנָּה מְזִימוֹתַי כִּיֹּם הִלְכוּ לָךְ הוּא
יוֹשֶׁר יְהִי שְׁלִי יְהִי מִי מִמֶּנִּי
עַל־מָה מְאוֹשְׁרָה תִּהְיֶה בְּאֶרֶץ
לוֹ נֶאֱמַן קוֹל זֶה הַיּוֹנֵק יְהִי יְהִי
יְהִי אֶלְקֵי יוֹאֵל
כִּי רַק עֲוֹנוֹ אֵךְ עֲוֹם יְדָהוּ
יִבְלַע עֲשׂוֹת זֹאת עֲתָה

ובתוך

ובתוך תהום החלשך

יזרח כשחר לנו

יזיא כרב כחו לאור צדקנוי כן הוא

סכלות עתה גברתי שבת

ובפי פלאים משמעם גבהלתי

רהב לאטו את תרמית בינער

מההלכים היו עת גראה פתע

ערוב מאד כבד (לבי ינוע

מידי אדברי) דוב נמר ושחל

רבים כחול הים ויתיצבו

אוהם כשה אחר למרוף גם יחר

תהלה ויתרפו אותם

לא בי גיעולו

סכלות

בנה לבין ענמה צר לי מאד

תהלה

אך איבדה גיעולו

סכלו

רעש לעומתם החר מענד

סכלות

ויתרר העמק

ויברחו בלם ולמרחק נסו

רהב ותרמית אז מהם גמלטו

וימחרו וישבו העירה

מהלכה לענמה הן קנאו עתה חרתו בינעך
על תוך בני אדם עולת ידימו
אמנם מתי רשעה אלה פלטו
אך לא עדן נמרו
כל המסיבות לא ראו עינינו
תקלית דבר חיון הנה עד הנה
עוד יום הלא יבא נראה נדעה
מה אחרית כל אלה
כי רק ליום נקם ולמועד נעם
לבן שמורים המה
אסכלו עתה לבי נבואה
מהר לבית אבי פן ידאג לנו
כי רד מאד היום ובשדה אנו
לבי ונפשי הן אתכם אישמעת
אלי פלאים ממימים גם יחד
אכן חתומים הם אף כל אדעה
הזותכם מה לי תקנה או פחד
אולם יהי מה אנכי אוחילה
אוהיל ואוהיל עוד אולי אגילה
אבלו

חלק שלישי

המון תהלה רהב תרמית ושאר
קרואים במשתה בבקר קודם החופה

כמון אכלו שרתו אחי ריעי היטיבו
את לבכם היום כי עוד אוהילה

על צאצאי אלה

בני בשמחה עוד נשוב נגילה

פרמית המון כמו שמחת

היום מתי סודך

כן בן מאת שנה אותם תשישה

עוד רענן דשן ושבע כל נחת

והב אבי הלא תראה איכה פתע

התקדרו שמים

הבט ערפל זה נצב נגדנו

איום כמפיץ אף וכשופך זעם

שור נא חנורה זאת חגר דקיע

בדם אדומה

כן הנה גם אני

כמון

רוחה ולא חדלתי

לְרֹאג אִישׁר לְיוֹם יוֹם שְׁמַתְתֵּנוּ
כְּזֹאת תֵּאוֹתָהּ •

תְּרַמִּית כִּי יִפּוֹל לְכַךְ

הַמּוֹן הַלֵּא תְבוּשׁ כִּי תִפְחַד פְּחַד
מִעַב קִטְנָה בִּי תִרְאֶה • מְנַשֵּׁם
קִטְיוֹן אִישׁר יָבֵא • קוֹם קוֹם הַגִּיחָה
הַמּוֹן פְּחָדִים אֱלֹהֵי

לְכַבְדֶּךָ כּוֹס זֶה אִישְׁתָּה נָא עֲתָה
כָּל טוֹב לְבִישׁר לְךָ • אֵף אַתָּה קוֹמָה
אֵתִי שִׁתָּה וְלֶךְ יַעֲמֵם לְנַצַּח

הַמּוֹן כִּי זֶה בְּנֵי הַרְחֵמֶן יִצְלֵנו
כִּי הַסְּעֵרָה זֹאת מִתִּיזֵן בְּאֵה

רֶכֶב הַרְדֵּד לְבָבִי בִּי טָקוֹל הַרְעֵם

תִּהְלֵה אֵיךְ תִּהְלֶךְ כְּזֹאת • אָבִי אִישׁ אֲרֻכָּה

רֶכֶב הַקִּיר רִאֵה נֹטָה • לְנִפּוֹל הִגְהוּ

קְרוּאִים מְנִי שְׁמֵי מְרוֹם גְּלֻחִים בְּנוּ

הַמּוֹן כִּי אִישׁר כִּי עוֹד לֹא רִאִיתִי

רֶכֶב שׁוֹמֵם אָנִי

קְרוּאִים אָנָּה נְנוּסָה אָנָּה

תְּרַמִּית כִּי תִרְאוּ לְמַח כִּי תִתְחַוֶּה

מִחַ זֶה הֲלֵא מְקַרְהָ חוּא מִימֵי קֶדֶם

קָרְהָ וַיִּקְרָה עוֹד דּוֹר וְדוֹר סֵלַח

עַת מִמְעַי הָאָרֶץ

אֵד יַעֲלֶה שְׂאוֹף גְּפְרִית וְנִתְרַ

יִבְעַד כְּאֵשׁ כְּגִבּוֹת

עוֹפוּ וַיִּתְלַקַּח

יִבְרַק כַּחֲזֵן בְּרַק יָרְעִים יִצְרִיחַ

זֶרֶם וְנִפְץ זָרוּ מִמְנוּ

בֵּין הַמְצֻרִים עַת יִקְלֵא רוּחַ

לוֹחֵם בְּרֵב כַּחוּ סְגוֹר מִתַּחַת

הֵן יִתְרִיד תִּבְלֵ אֵף יִרְגִיזֶנָּה

אֲחֵר כְּאֶרְיָה מְנָה

יִבְקַע וַיֵּצֵא וּשְׂאִיָּה יִכֶּה

וַיְהִי כְתוּמוֹ עוֹד נִשׁוּב נִשְׁקוּטָה

וּכְבִּתְתֻלָּה בֵּן שְׂמֻחָה נוֹסִיפָה

נִשְׁתָּה בְּלֵב טוֹב אָנוּ אֵת יִיגְנוּ

נֹאכַל בְּגִיל לְהִמְנוּ

יִירָא תְדָרֵי בְשֻׁדָּה יְגוֹרוּ

כֹּל הוֹלְכֵי עַל דְּרָךְ

כִּי מִתְקַסָּה אֵין לָמוּ

אך פה בצל קורת עופל ובהן
מה תיראו רכי הלכב בוישו
יהדיו שפני סלע

ס מין אמנם לבכי גע רוחי חוקלה
ירא אני אם זה מורא או מורך
לא אדעה אכן ירא אנכי
תרמית נכון וראוי אהה

המון לשר צבא מאין כמורך
בראות ברק התרב
או צהלת סוס האחד בשמוע
המתנה נעוב הנה תניה

ובמקמור אחר או תחת בטן
סוס רבך הן תתחבא נפשך
המון תרמית הלא דבר הוא כי ממעל
היום בצר נצבו
לא אדעה על מה

תרמית הרף גא הרף
המון תדל כי אין דברי הרגיעה
סמון לא אוכלה הרגיע
אין יש הפוגות אל לבי כי תחת

בא כל דממה מתגבר הפער

תרמית הנה כאלה אלה

בבני אנוש פשטו

דברי כזבים ולבביהם שבו

אותם להאמין כנבואות הצדק

אכן יסודתם מקרה או פגע

קרה כצאת איש או כואו הביתת

עליו דבר משפט אומר יגזורו

כי זה לרגל זה נקרא ג'תא

ויתברו יחדיו את לא חוברו

ולאב ללא בן לו נתון יתנו

אם קם בהיום סער

נאת שפעמים זה רבות ראינו

ובמצהלות חופה אתה שמת

על בן תדמה כי עד חופתך

השתערו שמים

אם תשאלה את פי הן התכוונתי

כי לעלות ההל כל זה הפער

או באשר הנתת

מדרך הכוס כי לא רצית

יותר שְׁתוֹת אָמַר כִּי חַם רֵאשִׁי
תֹאמַר אֲשֶׁר עַל זֹאת עָלֶיךָ קִנְיָ
עַן שְׁתוֹת מֵאֲנִי
וְתִחַטָּא אֶל הוֹד גִּפְן הָיִן
כִּן זֹאת בְּחִכְמַת לֵב הַמּוֹזֵנָא בִּינָה
לְמָה תִרְדַּף הַבֵּל
מִשְׁפָּט וְחֻקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ
עַל מִשְׁמְרוֹתֵיהֶם עֲמְדוּ יַחַד
זֶרַע וְקִצִּיר קוֹר הוֹס קִיץ חוֹרֵף
לַיְלָה וְגַם יוֹמָם גַּם אֹרֶךְ גַּם הַשֶּׁקֶת
גַּם טַל וְגַם מָטָר בְּרֵד וְשֶׁלֶג
קָרָח כְּפוֹר עֲנַן בְּרֵק וְרַעַם
הַלֵּךְ וְשׁוֹב יָסוּבוּ
אִישׁ אִישׁ בְּעֵתוֹ עַל גִּלְגַּל הַטְּבַע
רַב אִו מְעַט כִּי כֵן יִקְרָה מִקְרָהוּ
רַק לֵב נְעָרִים הוּא יִפְחַד מִבְּמָה
אִו אִישׁ שׁוֹגָה וְפָרִי
כִּי גַם בְּקִנְיָתוֹ עוֹרְנוּ נְעָר
כִּמּוֹן לֹא אִשְׁמָעָה לְךָ כָּלָה
תְּרַמִּית בְּרֵדֵךְ זֶה לֹא לֹא

ידעתי

קמון כְּבֵר יִדְעֵתִי
 כִּי זֶה כְּבֵר מְאֹד רְבוּת רְאִיתִי
 בִּיעָה אֲשֶׁר זָקְנָה
 לֵב אִישׁ מְאֹד תִּמְשֹׁל גַּם כִּי כְּזֹכֶת
 עַבְד אֲדוֹן כְּבֵר גִּשְׁבֵר עֲמוּד הַתֶּקֶד
 יִקֹּן מָה עוֹד נִצְפָה עֵתָה
 אֵת מָה נִקְוָה אוֹ מָה עוֹד נִוְחֵלָה
 עַד מוֹת וְהַקְבֵר לֹא נִירָא מוֹת
 אֲצַבֵּעַ אֱלֻקִּים הִיא בֵּינוּ נָא בֵּינוּ
 אֵל לְבַבְכֶם תִּכְבִּירוּ
 אֵל תִּלְכוּ נָא קְרִי
 פֶן תִּפְלוּ בְרַע בַּל קוּם תּוֹבְלוּ
 אֲךֹּזֶה הֵלִי דָע הוּא מֵר וּבְלִיעֵל
 מוֹרִיד שְׂאוֹל רְבִים מַעַם דְּאָרְצָן
 כִּי יוֹם לְיוֹם יוֹכְתוּ
 עַד רוּב חֲטָאֵיהֶם מִכְּאוּבִים לְמוֹ
 כְּהֶם לְרִיק יְתוּם וּלְזֹר יִגְעוּ
 יֵאבְדוּ פְרִי עֵצִים חֲסִיל וְזֶלֶק
 עֲשִׂיָרִם כְּחִיּוֹן לְלֵה

עֲדָר וְהֵן אֵינֵנוּ

כְּעוֹף כְּבוֹדִים בֶּן יִתְעוֹפֵף רִנְעַ

כָּל יִלְמְרוּ יִרְאֶה מוֹסֵר יִקְתֵּנוּ

כִּי כָּל אֲשֶׁר עָלִימוּ

יָבֹא וְיִקְצֹאֵם אֵלָיו יִקְצֹאוּ

כַּעֲס בְּחִקְמָתָם חִקְמַת מַה לָּמוֹ

לְבָלִי שְׂבוֹר לִבָּם וּבְלִי הַכְּנִיעַ

רוּחָם וְשׁוֹבֵב יִלְךְ

הָעַם בְּלִי יָשׁוּב עַד הַמִּבְרָהוּ

עַל כֵּן לְמוֹקְדָם כָּד תִּבְלִית אֵין

הִזָּה עָלִי הִזָּה שְׂבָר עַל שְׂבָר

הַשְׂתַּרְגּוּ עָלוּ עַל צוֹאֲרֵימוֹ

לֹא יָדְעוּ שְׂחָדָם אֹזֵר לֹא יִשְׁגּוּ

כִּמּוֹן אֶבֶן בְּמַה אֲשֶׁם אֲחִי אֲנִי

הַיּוֹם וּמָה עֲשִׂיתִי

הוֹאֵל וְהוֹדִיעֵנִי

פִּשְׁעֵי וְחַטָּאתֵי כִי אֶסוּר מִנִּי

זִקוֹ אֹמֵר לְבָבִי לִי וּכְמוֹ אֲזַכֹּרָהּ

כִּי עַת אֲשֶׁר שָׁלְלוּ

הַמַּעֲטִירָה זֹאת קָדְשֵׁי נִילְנוּ

צְבָאוֹת

צְבָאוֹת מְבוֹכָה לְנִצָּח יִאֲבְדוּ
בֶן בֵּן אָמַת אֲחִינוּ
וְיֵלֵד אָמַתוֹ שָׁבוּ וַיְבוֹזוּ
כְּרֵאוֹת אָמַת אֵת זֹאת מִיַּד וַיַּעַל
אִז מִדְּאֵנָה מִדְּכָר הַשְּׁעָרָה
וּלְמֹל הַדּוֹם רִגְלֵי מִשְׁפָּט מִלְכָּנוּ
הַשְּׁתִּתְחֹה וַיֹּאמֶר
מִלְכֵי לְעוֹלָם יְהִי
הִנֵּה לְמַרְחֹק עֵינַי הַצִּפְיָנָה
וּלְאַחֲרֵית יָמִים פָּחַד פְּתַדְתִּי
כִּי יַעֲבוֹר מִיַּעַר שָׁנִים יֵאָתִיו
וּבְנֵי בְעֵבְרֵי לֹא הָמַר יִמְרוּ
עַל בֶּן פָּנֵי כֶסֶף הַדְּרֹת עֲתֹךְ
כְּאֵר לְעֵרוֹת אֵל זָרְעֵי הוֹאֲלָתִי
אוֹתוֹת אֲשֶׁר בְּהִטָּה
בְּכֶזֶן לְהַזְדַּע
בְּסִי עוֹד בְּרוֹב יָמִים כִּי יִכְרַחֲוּ
עֲתָה לְכוּ נִדְרוֹשׁ דְּבָר גְּחֻקֶּיךָ
כֵּן מִבְּלֵי הַעֲתָנוּ
הַיּוֹם אֲשֶׁמִּים אָנוּ

כי בן אמת לא יהי

רהב כמו דימונו

המון אוי מה מנת חלקי מה זה יקרני

רהב אוי מה יהי זה לנו

תרמית נמס לקבי כי ברבי כישלו

זמן מה הגרון המון - הוחיל עד נרא

איכה יהי נפל דבר אז נדע

מה נעשה

המון

אתם אנשי הישקר

רהב ותרמית יחד

איך כה לכוב כי זרתם איכה

תרמית האם כבר ראית

המון ונדע כי רהב אינו

זרע אמרתי

המון

עול עוד תפתח פיך

סורו מרועים סורו

סורו בני עולה סורו מכני

מי יתנני נפל

או עם הללים קבר

אז אישכבה טרם אתכם ידעתי

חרש

תִּרְשׁ אֵתִי מִרֶם לָכֵן שְׁמַעֲתִי
יְיָ הַשְׁקֵט מִעַט הַמֶּזֶן קוֹם נָא וּבֹאֲהָ
כִּי גִלְבָּה אֶל בֵּית מִשְׁפַּט בָּלְנוּ
הוּא לְאִשׁוּרוֹ הַדָּבָר יוֹדִיעַ
דִּינוֹ לְאוֹר עַמִּים גְּבוּן יִרְגִיעַ
דוֹרֵשׁ יִשְׁעָהּ לוֹ גִּמְחָה אֶל יְהוָה
פֶּן דַּע אֲשֶׁר יִגּוֹר הוּא יִשְׁיַנְנוּ
אִם תִּתְּחוּ אִישׁ אֶין גִּפְחֵז בְּמַיִם
דַּע כִּי לְבַר לְכַסִּיל תִּקְוָה מִמֶּנּוּ

סכלות הולכת לבקש שכל אחיב תמצא אותו עם יושר

סכלות אם לא נשאז רוח

או עב לשאפו סוף עוד אמצאנו

דבר אשר אליו יותר נכסופה

הן הוא אשר יותר ירחק ממנו

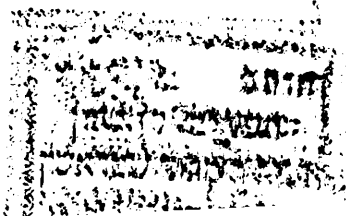
אמנם הלא ארצה שמה בעמק

אחד מהלך תואר

פניו כפניו אם שונה אינני

בן הוא ולא שגיתי

שכל

שִׁבְלֵי הַלֵּא הָאָמַר אָנֹכִי נִחְבָּאת
 הַיּוֹם אֲשֶׁר יִגְעַתִּי
 כִּסּוּס לְבִקְשֶׁךָ אֵף לֹא מִצְאָתִי
 הָרִים כְּבֹר עֲלֵיתִי
 שִׁפְלָה וְעֶמֶק אֵף מִעֵינַי וְנִחַל
 כֹּל אוֹתְךָ אֶמְצָא וְכִבֵּר נִוְאִישֵׁתִי
 וְנִחְדָּלָה לְרֹדֵשׁ לֹלִי כִי עֵתָה
 לְרֵאוֹת דְּמוֹתֶךָ מִדְּחֹק דְּכִיתִי
 מִכֹּל כֹּה זֶה וְעַל כֵּן זֶה סְבִלּוֹת מִדְּרַע
 אוֹתִי תִבְקִשִׁי מִהַיֵּשׁ אֶתְךָ לָנוּ
 סִנְלַת אֶתִּי חֲדָשׁוֹת אוֹת נִוְדָא וְפִלָא
 דְּכֹר אֲשֶׁר תִּצְלָנָה
 אֶל שׁוֹמְעֵי אָזְנִים
 לֹא אֶאֱמִין לֹלִי עֵינֵי דְאֹהֶוּ
 מִכֹּל מַה זֶה אֲשֶׁר קָרָה אִמְרֵי הַיְיָדִי
 סִנְלַת לְבִי כְּחִרְחֵר מִשְׁתַּאֲחַ עוֹדְנִי
 (יִשְׁכַּל) וְלֹא אֶדְעָה
 אִם דְּרָאתָה עֵינֵי אוֹ אִם הִלְמַתִּי
 מִכֹּל אֵךְ מַה אֲשֶׁר נִהְיָה אִמְרֵי כִפְרִי
 סִנְלַת מַה אוֹמְרָה לְכֶם דְּהַב גְּרִישׁוֹ

מהיות חתן המון
יזר מה זה באת עתה

סבלות לצחק בי
סבלות לא בי שוחקת

כך אין אני אך אל עיני גרשו
אותו וכן נבדלתי
סכל אך נהייתה זאת נא

יזר צודי מה אלה
סבלות איך אין אני יודעת

אמנם אשר ראיתי

בי גרשו רחב ונבדלתי

וילכו אל בית משפט כלמו

לא ארעה על מה או מה זה יהי

עור אחרית כל אלה

סכל אך כי אשר העיר את כל זה עמה

פתאום ואיך החלה

זאת המולה לא היית את שמה

סבלות שותים במשתיהם היו לבטח

עת כי סערה קמה

ענו ורעש אף אש מתלקחת

ט א ז 9 ובתוך

וּבְתוֹךְ שְׂאוֹן פְּתָדִים רִיבוֹת נִפְלוּ
מִן הַזְּבָנִים אִז אַחַד רָאִיתִי
קִשּׁוֹת מְדַבֵּר וּלְקוֹלוֹ עָמְדוּ
וַיִּגְרִשׁוּ רַחֲב אַחַר הַלְּבוּ
כָּל־ם נְבוֹכִים אֶל בֵּית מִשְׁפַּט יִחַד
שָׁנָה יוֹשֵׁר יְדִידֵי אֱלֹהִים
פְּלִאֵי תָמִים רַעִים סְתֵרֵי צוּרֵנוּ
קוֹם נָא לָכֶּה נְבוֹזָה
אֶל שְׁעָרֵי מִשְׁפַּט נִרְאָה נִרְעָה
מָה יַעֲשֶׂה עַמִּנוּ
הֲאֵל יי כִּי יִשַׁע יִצְמִית
הַיּוֹם לְנַפְשׁוֹתֵנוּ
יֹשֵׁר יוֹאֵל אֶלֹקֵינוּ נָא כִּי כִדְבָרְךָ
בֶּן יַעֲשֶׂה אֶבֶן בֵּין לֹא אוֹכְלָה
מָה זֶה אִישׁ יוֹדֵד בְּיַגִּידֵם פֶּתַע
כִּי כָל מְזִימוֹתֵם כֹּה תִתְּפַכְּנָה
שָׁנָה יוֹשֵׁר הַזֹּאת תִּסְכַּל אִם לֹא יִרְעֶת
כִּי כָל בְּנֵי אָדָם וּבְנֵי אִישׁ יִחַד

בל מועצותיהם כל חכמות למו
 חוקר ביד יוצר הנה הנמו
 כלם ביד עושינו
 רגע ידבר אף יהפכם סלה
 צורם בצל יברחו
 מרם יספר איש וכבר נשכחו
 שוא על משוש תופים אישים תגילו
 שוא תקשרו מספר מר על כל אכל
 אם לבכם יבין או אם תשכילו
 מה מחשבות אדם כי המה הכל
 אכלו ונילו אומין לב או פחד
 גם זה וגם זה הם מהכל יחד
 פגעו וכל מקרהו
 רגע הלא ישנו אך לא משנהו

המון ורהב והזקן ושאר קרואים לפני
 משפט מלכם

כמון עוז עקד מנן גוי מרעיתך
 הדרת תהלתנו
 מלכותך יבין בורא שמים

עד עולמי עד כלה
הן אותך הקים האל ממעל
להיות לרועה לנו
לשמור לנהל לשפוט ולהושיע
ובצלק שלום נתלונן בטח
עתה לה אָתָּאנו
בצר לנפשותינו
כי תעמיד אל צאן ידוך ריוח
והנחמנו שקט מלכותך
משפט בני תשובתכם נפשי דור־שֶׁת
ושלומכם חפצתי
אך מה אשר אתכם לוחין הוא עתה
סמון מלכיי אשר קרני
דבר מאד זר הוא כל לב מתמיה
אל בן אמת יעדתי
בתי תהלח זה שנים עברו
עתה אני ירא פן הוקר לנו
זלר אמת בליד שפחתו יען
צבאות מבוכה אז אותם לקחו
יחדיו והגלוס אל ארץ אֲהֲרַת

אָמְנָה בּוֹאֵת נְחֻמְתִּי
כִּי סִפְרוּ לִי חֻקֵּי הַגִּידוֹ
אֵיכָה לְמַדְחֹק צָפָה כָּל אֱלֹהִים
מֵאֵז אָמַת עַל בֶּן קָדֶם וַיִּזְאָל
אוֹתוֹת בְּנֵי בְּאֵר לִפְנֵי בְּסֹאף
מִשְׁטֵט בֶּן הוּא וְעַל סֵפֶר זְכָרוֹן הַמָּה
מֵאֵז בְּתוֹבִים קוֹם סוֹפֵר הַבִּיָּאָה
מִהַר הַלּוֹם הַסֵּפֶר
הַמּוֹן מִלְכִי יְהִי לְעַד שֵׁם מְלִכּוֹתֶךָ
סוֹפֵר מִלְכִי לְעוֹלָם יְהִי
בְּרַבְרֶךָ פֶּה הַסֵּפֶר הַגִּהוֹ
מִשְׁטֵט עֵתָה קְרֵא אֶת הַדְּשׁוּם
מִסֵּפֶר הַגִּנִּי

אֵל בֶּן אָמַת אֱלֹהִים צִוּוּנִים הַמָּה
בְּצִחוֹ בְּשִׁלְג צָח וּכְצִמֵר צָחֹר
קָנִי אַרְוָבִים בְּמִישׁוֹר יִלְכוּ
עֵינָיו עָלַי מִלֵּאֵת נִבְחָם יְבִיטוּ
וְדַמּוֹת בָּמוֹ תִּכְנִית סִפִּיר אוֹ שׁוֹחֵם
נִרְאָה עָלַי לְבוֹ בְּבַחֲךָ מִשְׁבַּעַת
עַל רֹאשׁ פְּתָחוֹ הַיְמָנִית צוֹמֶת

שֵׁעַר

שָׁעַר כְּבָהֶם פֶּן מִתּוֹךְ בְּהֵרַת
בְּדַמּוֹת עֲדִישָׁה וּכְמוֹ תְּבִיט כֶּתֶר
הִשְׁמַט עֲתֵהּ יְבוֹקֵר נָא פֹה אֵל עֵינֵינוּ
רַחֲבֵי גִשָׁה וּפְשׁוּט אֶת בְּרִנְיָהּ
הִנֵּה אוֹי כִּי כִּבְר אֶבְרֵתִי
מִשְׁמַט אֶחָד לָךְ אֵין מְכַל אוֹתוֹת אֱלֹה
קוֹמָה בָּרַח לָךְ כִּי לֹא לָךְ יֵאָתֶה
הִבַּת תִּהְלֶה זֹאת אֵף לָךְ לֹא תִהְיֶה
כִּי בֵן אִמָּת אֵין אֶתֶה
הִמְיוֹן תִּנְה אֶתֶה תוֹדוֹת אֵין חֶקֶר
אֵל אֵל יִשׁוּעַתֵנוּ
כִּי רִגְלֶךָ שָׁמַר הַיּוֹם מִלְּבָר
אֵף בְּתֶךָ מִפַּח מִלֵּט וַיּוֹשִׁיעַ
הוּא עוֹר שְׂאֵלְתֶךָ
יָמֵן וַיִּשְׁלַח לָךְ מִהַר אֵל יוֹחֵד
הִכֵּן אֲשֶׁר תִּחְמּוֹד וּבִטּוֹבוֹ תִּנְלֵ
כִּמּוֹן מִלְּבוֹתֶךָ הָרוֹם מִלְּבֵי לְנֶעַח
זֶן יְרוֹם לְרוֹר וְרוֹר מִלְּבֵי קִרְנֶךָ
תִּרְעֶה לְעוֹלָמִים שְׁלוֹם צִאֲנֶךָ

כִּמּוֹן מִה תִּבְחָרֶה הַיּוֹם שְׂמִיחָה אוֹ אֶבֶל
זֶקֶן

זמן שבע קלון עני מה תעש
לך גבללו עתה משיש ובעם
אל קול נהי תקשיב אז תוף וגבל

שכל ויושר הולכים אל בית המשפט והמון ושאר העם שם

שכל המון הלא זה הוא העומד שמה
ידו אלי מצחו מוטת הקורה

יושר בן אהשוב גם אני

הן על מרי שיחו פניו יעירו
שכל הוא הוא לכה נקרב אליו נשאלה
לו על אשר קרהו

מה זה אשר אראך

המון כמו זעף כה לך הגיע

יושר הרף שעה מניי שכל הניחה

בי את קשי יומי אריר אהימה

אספור לגורלי אף אבכה חבל

נפל לנפשי אך יותר מהמה

אבכה לאולתיי בי אל קולך

שכל שמוע לא מצא אביתי

אָנֶכָה - נִאָּה בְּלִמְתִּי אִשָּׁא נָא אָנֶה

אִיבֹוא מַחְלוֹת לִי וַיִּקְרְבוּ סָלַע

בָּם שְׁעָרוֹת וַקָּנֵת בְּשֵׁתִי אֶסְתִּירָה

סָכַל מָה קָרָךְ כֹּה רָע

כִּמּוֹן חָהּ כִּי מִמּוֹת

מָר הוּא אִישׁוֹר קָרְנִי

כִּי אֵל בְּלִמְתִּי סָלָה

יָרַד כְּבוֹדִי וּלְמַשָּׁל הִגִּיעַ

זָכְרִי בְּפִי כָּל בֶּן אָמָה וְעַבְדֵּךְ

לְשִׁחוּק וְקָלָם אֶת בְּתִי גַם יָתֵר

אֵל כָּל בְּיוֹנֵי עַם הַיָּהּ הַיָּמִי

מֵאִישׁ תְּמָסִים זֶה תְּרַמִּית הוֹדַחְתִּי

לִילִיד אָמַתִּי רַחֵב נִמְהַר זֶה קָמַת

עַתָּה קָלוֹנוֹ לְקָלוֹנֵי שָׁמַיִם

גָּלוּ לְעֵינַי כָּל וְכִבְרֵי נוֹדְעוּ

שִׁקְרֵי כֹזְבָיו עַל כָּל אַפְסֵי אֲרֶז

כִּי לְאָמַתִּי אֵינְנוּ

בְּנֵי וְאֵנִי נִשְׁאַרְתִּי

אֶת הַעֲנִיָּה זֹאת בְּתִי לְנַצַּח

יִחְדְּיוּ בְּסוּיִי בְּשֵׁת

מן החוקת אמה
 אמרות תבונתך
 נגדי למען תת לי מוסר רעת
 כל אחרי תרמית אוֹאֵל ללכת
 כל אֲשַׁפְּטָה דָּבָר אֵל מִרְצָה עֵץ
 אֶבֶן אֲנִי נוֹאֲלָתִי
 וְלֶךְ בְּדַסְלִי לֹא אֲנִי הִצִּיתִי
 אֶךְ אַחֲרַי עֵינֵי לִבִּי הוֹלֵכֹתִי
 עֵתָה פְּרִי הַטָּאָה גִּפְשִׁי שֹׁבְעָה
 עֵתָה עָלַי יָרַךְ אֶךְ שְׂוֹא אֶסְפֹּקָה
 כִּי לֹא לְתַקֵּן עֲוֹנֹתַי עֵתָה
 יִכּוֹל אֲנִי וּכְבֹד הַדָּי שְׁחֵתִי
 סַגְל הַמִּזֵּן וְכִי יִדְעֵ
 אִם לֹא לְטוֹבֶתְךָ
 בָּאוּ לְךָ הַיּוֹם הַזֶּה כָּל אֱלֹה
 כִּמּוֹן אֵיכָה לְטוֹבֶתִי אֱלֹה תִהְיֶינָה
 אֵיכָה לְנַפְשִׁי גוֹחַם
 אֲמַצָּא וְעֵינֵי אֶת בְּתִי תִרְאֶינָה
 כֹּה אֲלַמְּנֹת חַיּוֹת שׁוֹמְמָה סָלָה
 סַגְל אֶךְ בְּתֶךָ לָמָּה שׁוֹמְמָה סָלָה
 י א 1

תהיה

כמון ואיך לא תהי

אן בן אמת עתה תמצא גא אנה

שכל אנה ואולי יותר

מכל אשר דמות יוכל לקך

קרוב לך יהיה

כמון איבכה שקל

כזאת תדבר עתה

שכל אך מי לך היגר או איך ידעת

מי הם אשר גלו או איך הוכיחו

כי בן אמת רהב איננו

כמון שקל

הנה עצת עליון אמרת צורנו

היא גלגה אזהו היא הוכיחנהו

מתוך פחדים מתוך הרדת ארץ

אחד זקנינו נזכר ויאמר

כי אל פני משפט מאו נקבו

אל בן אמת אותות נזכר במו

ונדרשה על זאת ויחופש חפיש

ונמצאה כי בן ויבוקר שמה

רהב והן אין בו אחת מהנה
 עכל אך תדעה הגיד סימנים אלה
 כמון אדע וגם אנדה
 כעזחו כמו השלג
 קנים ארוכים בו ישר ולכו
 עניו כלילי יופי
 ודמות עלי לבו נראה לעין
 ספיר משובץ אף על כהף כתם
 תבנית עדשה ושערה צמח
 עכל על היקנית הוא
 כמון כן
 עכל ודמות נזר
 כמון כן
 עכל אף שערה כזרב
 כמון איבכה
 נודע קך כר זאת מתנבא אלה
 עכל נביא וכן נביא המון איני
 אך נפישך היום הנה אישיבה
 הנה אני יודע
 האיש אשר לו אלה
 כי י ב י

כי הוא לְכַר אָף לֹא אַחֲרַי הִנְהוּ
הֵבֵן אֲשֶׁר אָף לוֹ כָּל הַמְדַתְנוּ
וּכְבֹר יִדְעֵתוּ אָנִי
אָבֵן לְכַבִּי לֹא עֶרֶב הוֹדִיעַ
אוֹתוֹ לְכָל אִישׁ כִּי אָמַר אָמַרְתִּי
הֵן לִי וְלִדְבָרֵי הֵם לֹא יֵאֱמִינוּ
כִּי אַחֲרַי רִהַב זֹנִים הֵם עֵתָה
וַיְהִי בְשִׁמְעֵם אָף אָף יִהְמָלְאוּ
אָף רָע וְלֹא כָּל טוֹב עָלָיו אֲבִיָּאָה
עַל בֶּן בְּמַר נִפְיָשִׁי הִנֵּה נִאֲלַמְתִּי
עַד כִּי עָרִי קִצּוֹ יָבֵא יִגִיעַ
וְלָעֵת אֲשֶׁר תִּמְוֹט רַגְלוֹ הוֹחֵלְתִי
כִּי אֲזִי כְבֹר יִדְעֵתִי
אֵלַי תִּכְוֹאוּן וּבְקוֹלִי תִשְׁמְעוּ
הֵאָבִו וְטוֹב לָכֶם וּשְׂמַחְתֶּם יַחַד
עֵתָה לָכֶה לִפְנֵי כִסֵּא מַלְכֵנוּ
נִתְיַצְּבֶה יַחְדָּיו וְדְבָרֵי שְׂמֵחָה
הִנֵּה אֲדַבֵּר אָף שְׂמֵחָה אֲרֹאֶף
אֵת בֶּן אֲמַת אָף בּוֹ נִיל אֲשַׁבְּעֶךָ
הֵן בְּיָמֵי דוֹפָא אֵין אֵל כָּל פְּנֵעַ

אָף

אף אין במו תוקלת
מזור לכל מכה חולי ונגע
גם סנערה תהיה עוד יום נוקמה
כי גת ומשפט אל כל חפץ שמחה
תשחק ליום אחרון נפש יתלה
דבר בעתו מה מתוק הוא סלה

שכל המון ותהלה ויושר ושאר קרואים לפני משפט

משפט מה לך אמוני שכל
מה היא שאלתך
בקש ויתן לך
סכל מלכי לנצח

יגדל בדרר בסאף
הן כל תשוקתך הן כל חפצך
מגזלו אביון ורך הושיע
עושיק לרבא ומעול הכניע
ורברך בטל אל עניו ארץ
עתה בכר השפלה
אמרתך גאות אחים לרשיע

דַּהֲב וְתַרְמִית כִּי לָרַע בָּרַתוּ

יִהְיֶינּוּ בְרִיתִי לְגִדּוֹחַ .

לְבוֹת עֲנִי עִם וְלִהְבֵּל יִהְיֶה

תִּבְלֵב בְּאִמְרֵי שֶׁקֶר

עֲתָה אֶקְנֶה כִּי אֵל דָּל עֲזַרְתָּה

יִהְיֶה דְבַר הַדָּרַת עֲזוֹ מְלֻכּוֹתֶיךָ

אֵל בֶּן אֲמַת כִּי מִתְנַבֵּר עַד עֲתָה

לִפְנֵי בְנֵי עֲזָלָה מִטּוֹ וַיִּשְׁוֹחַ

מִשֶּׁמֶט אֲמָנָם לָךְ נֹדַע אִף מִכִּיר אֲמָתָה

אֵת בֶּן אֲמַת בַּל תִּשָּׁנֶה בּוֹ

יְדַעְתִּי

שָׁכַל

וְדַבְרְךָ יִרְיַע

אוֹתוֹ לְכָל עַמְּךָ

הַיּוֹם

הֲלֹא תִרְעֶה כִּי לוֹ נִקְבּוּ

מִשֶּׁמֶט

כִּפִּי אֲמַת אָבִיו אוֹתוֹת בְּהִמָּה

יִזְכֵּר וַיִּבְחַן

עַל בֶּן אֲמַרְתִּי

שָׁכַל

כִּי זֶה יְהִי הַיּוֹם לְשִׁבְרוֹהוּ

אֵין הוּא קָרָא נָא לוֹ

מִשֶּׁמֶט

קוֹם

קום גש פה יושך

סכל

השתתוה אל מול הדרת מלכו

משפט זה בן אמת

זה הוא

סכל

קום לך הן תואר

משפט

בניו לטובה בו יעיד יוכיח

כי אחזה מצחו וכמו בן יחד

קניו ועניו ככתוב בספר

ענה שלח בגרף

את היקף גביט אף את שכמך

בן הוא בך יחדיו הנה נמצאו

אותות אשר אביך

רשם לך מאז היטבת שכל

לראות כמנהגך

סכל מלכי הלא אמרתי

זה כי דבר הדרת מלכותך ישע

היום לעמך יהי

מנחלי צרה ותהומות תבל

זאת העניה זאת בת לא רחמה

בדברך תמישה אף הנאלגה

ולבב

וְלִבְבֵנוּ יִקְרָא אֶת־הַ
 קְמוֹן וְרִיעוּיוֹ יִחַד
 תְּיָשׁוּב תִּנְחַם וְתִשְׂמַח אֵף יוֹשֵׁר
 מִטוֹב פְּרִי תוֹמוֹ הַיּוֹם תִּשְׁכַּב־עַ
 מִשֵּׁט קְמוֹן קָרַב עַד הַנָּה
 יוֹשֵׁר גִּישָׁה גַם אֶת־הָ
 אֵף אֶת־תְּהַלְלָהּ גּוֹשֵׁי
 אֶת כָּל אֲשֶׁר עִמָּךְ הַגְדִּיל בַּעֲשֵׂי
 הַיּוֹם אֱלֹהֵינוּ קָדָם
 קְמוֹן הֲלֹא עֵינֶיךָ
 רוֹאוֹת וְכֵן שְׂמַחְתָּ
 מִמּוֹקְשֵׁי רָעִים הַגָּה וּמִלִּטָּת
 אֵף בֶּן אֲשֶׁר אִוִּיתָ
 לִימִינְךָ פֹה הוּא מוֹכֵה קְנֵהוּ
 וְלִבְתֶּךָ יִהְיֶה בֵּי לֹו יֶאֱתֶה
 אֶת־הַ תְּמִים הַדְרֵךְ
 נֶצֶר כְּמוֹ שֶׁרֶשֶׁף
 זָרַע אֶמֶת וְכִכָּר אֵף גִּחְמֵד יוֹשֵׁר
 עֲמָה קִצִּיר צִדְקָךְ
 תִּשָּׂא בְרִנָּה אֶת־הָ

רַגְזָה עֲמַרְתָּ בּוֹ אֵל רֹאשֶׁךָ תְּהִי
 הַבַּת תִּהְיֶה וּבִימֶיהָ תִּגְלֶה
 אַף אֶת בְּתוּלַת חֵיל
 יָפָה וְרַבַּת מַעַם
 שִׁמְחֵי בְּאִישׁ חֶלְקֶךָ שִׁישֵׁי וְגִילֵי
 עֲמֹךָ וּבֵית אֲבִיךָ שִׁכְחֵי לְשִׁכּוֹת
 אַף אֵל יִדְרֶךָ זֶה נֹעַם רוֹדְרֶךָ
 עֲתָה לְשִׁמְחָה תִּגֵּי
 וּלְרֹאשֶׁכֶם יִגִּיעוּ
 יִחְדְּרוּ בְּאֶחָד כָּד בְּרַכּוֹת שָׁמַיִם
 אֵל בֵּיתְךָ עֲתָה הַמּוֹן הַבִּיאָה
 אֵלֶּה שְׁנֵי בְּנֶיךָ
 בִּי יִשְׁמְחוּ יִחְדְּרוּ וּבְשִׁמְחָתָמוּ
 תִּתְעַלְקָה גַם אֶתְּחַ
 אֶת נַפְשֶׁךָ יָמִים רַבִּים יִשְׁיִבוּ
 וַיִּבְלְבְּלוּ שְׁלוֹם אֶת שִׁבְתְּךָ
 וְלֶךָ תִּשְׁוֹאוֹת חֵן שֶׁכֵּל יִקְדִּיבוּ
 כָּל רוֹדְפֵי שְׁלוֹם וּמִבְּקָשֵׁי צָרָק
 בִּי יִרְךָ עֲשֶׂתָה
 זֹאת הִתְשׁוּעָה אַף כָּל בְּאֵי שֶׁעַר
 י א א ם

עירי

עירי הלא נחמתי
כלם לעד יחי מלבנו
בגדול הדר בסאו יראו עינינו
אשרי ואשרי עם רועו עלימו
עיניו פקוחות כל לבו יקשיח
ישא עמל טרחם אף יסתירמו
יחדיו בצלו ולבכם גיח
כי מנבזה כל חומות גם יחד
עין שופטם אותם ישלים מפחדו

חברת משוררים ויושר ותהלה והמון ושכל ושאר קרואים בבית המון אחר החופה

משוררי כל הופשי כנור עינב ויקל
קימו ובואו נא נגן הטיבו
אתם נגימי שיר פיקם הרחיבו
שירו לגורל זה שירו על הקל
סתוק כצוף היום ראו עינינו
נפל לישרי לב הוד תפארתנו
שכל קוצר ברוב דגה יושר הן אתה

וְרַע אֲשֶׁר עַל מִי דָמְעָה זָרְעָתָּ
 וְיָלַת וּרְבִי הֵן עוֹד תִּשְׁבַּע עִתָּהּ
 עַל כָּל אֲשֶׁר עַד כֹּה עָמַל שְׁבַעְתָּ
 אֵךְ זֶה פְּרִי הַקִּנְיָה אֲדַקֵּת תּוֹם דְּרָךְ
 זֶה סוּף עֲנוּיִם קִיץ כָּל אֲשֶׁר בְּרָךְ
 אֵשׁ יִחְרוֹק תְּרַמִּית אֵף גַּמֵּם נֶעַח
 בֶּן יִהְרֹג רַחֵם וַיְמוֹתֶת פְּעִישׁ
 וְתִהְיֶה בְּחוּךְ עֲצֻמוֹת סְבִלוֹת אֵךְ רִצָּח
 תִּפְאֲרֶתְךָ בַּל עוֹד תּוֹשִׁיחַ תַּעֲשֶׂה
 כִּי לְיִשְׂרָאֵל אֵךְ כִּיּוֹם יִגְזֹרוּ
 גְּאוּהַ תְּהַלֵּה וְתַמְיָמִים יִשׁוּרוּ
 מְשׁוֹרְרֵי כָּל תּוֹפְשֵׁי כְּנוֹר עוֹגֵב וְנָבֵל
 קִימוּ וּבֹאוּ נָא נִגַן הִיטִיבוּ
 אַתֶּם גְּעִימֵי שִׁיר פִּיכֶם הִרְחִיבוּ
 שִׁירוּ לְגִוְרָל זֶה שִׁירוּ עַל חֶבֶל
 מְתוֹק כְּצוּף הַיּוֹם רְאוּ עֵינֵינוּ
 נִפְל לְיִשְׂרָאֵל לֵב הוֹד תִּפְאֲרֶתְנוּ
 כִּמוֹן כֹּה אֲשַׁאלָה עוֹד כִּי עֵינֵי רְאִיתָה
 כְּלָאֵי פְּלָאִים לֹא לְרֵאוֹת פְּלִלְתִּי
 מִתּוֹךְ יִשְׁאוֹן יִשׁוּעָה רְגִישַׁת סוּפָתָה

חלקת

חלקת מנוחות לי לעד נהלתי
 בראות מקום רהב על הוד ראש יושר
 לנית תהלה: הן כבוד ועושר
 מסורי כל היפשי כבוד עונב ונכל
 קומו ובואו נא נגן היטיבו
 אתם נעימי שיר פיתם הרהיבו
 שירו לגודל זה שירו על חבל
 מתוק בצוף: היום ראו עינינו
 נפל לישרי לב הוד תפארתנו
 חלק תהלה אל יושר הנח
 אף אל תהלה יושר חלק סלה
 תרב גדולתם: מעלה הנבקה
 תרום ותנשא תלך אל תלה
 יחבוננו בנים לבב יקחו
 ראו ישרים אף יחדיו ישמחו

תושלבע

בית עקדי
 חסידים להגאון
 רמח"ל מחזיקי שטראסן
 וכל מיילנא